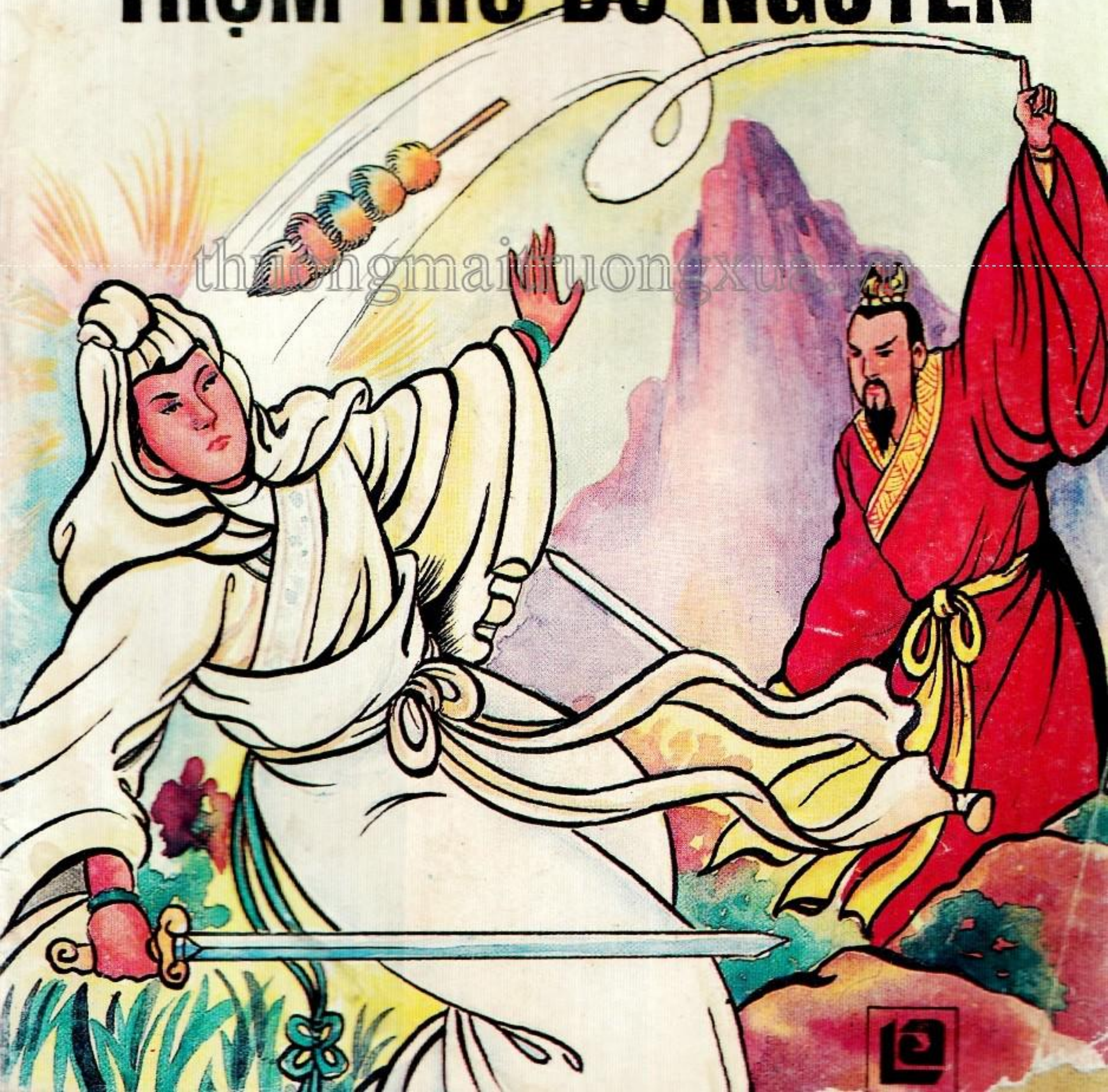

TRUYỆN
TRANH

TẬP 24

THỔ HÀNH TÔN TRỘM THÚ DƯ NGUYÊN

thuongmaitr

TẬP 24

**THỔ HÀNH TÔN TRỘM THÚ
DƯ NGUYÊN**

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

thuongmaite

Bị Tử Nha nói khích, Hỏa Linh Thánh Mẫu nổi giận lướt tới chém một gươm. Tử Nha đưa kiếm ra đỡ. Na Tra và Vi Hộ đồng áp vào trợ lực. Hỏa Linh Thánh Mẫu một mình cự với 3 người không nổi, liền lui ra ba bước, giở lúp mào vàng hào quang sáng chói, ai nấy bị chói lòa. Hỏa Linh Thánh Mẫu chém Tử Nha một gươm sả ngực, máu chảy đầm dề. Tử Nha kinh hồn vội chạy qua hướng Tây, còn Hỏa Linh ra lệnh cho đám quân hỏa lâm ào tới, đốt dinh trại Tử Nha tan hoang, còn mình thì đuổi theo Tử Nha bén gót.

Tử Nha bị thương, nên chạy không kịp bị Hỏa Linh ném Hồ nguyên chùy trúng nhằm lưng nhào xuống Tứ bát tướng, Hỏa Linh toan chặt thủ cấp hồng Quang Thành Tử xuất hiện nói: "Không được giết sư đệ ta".

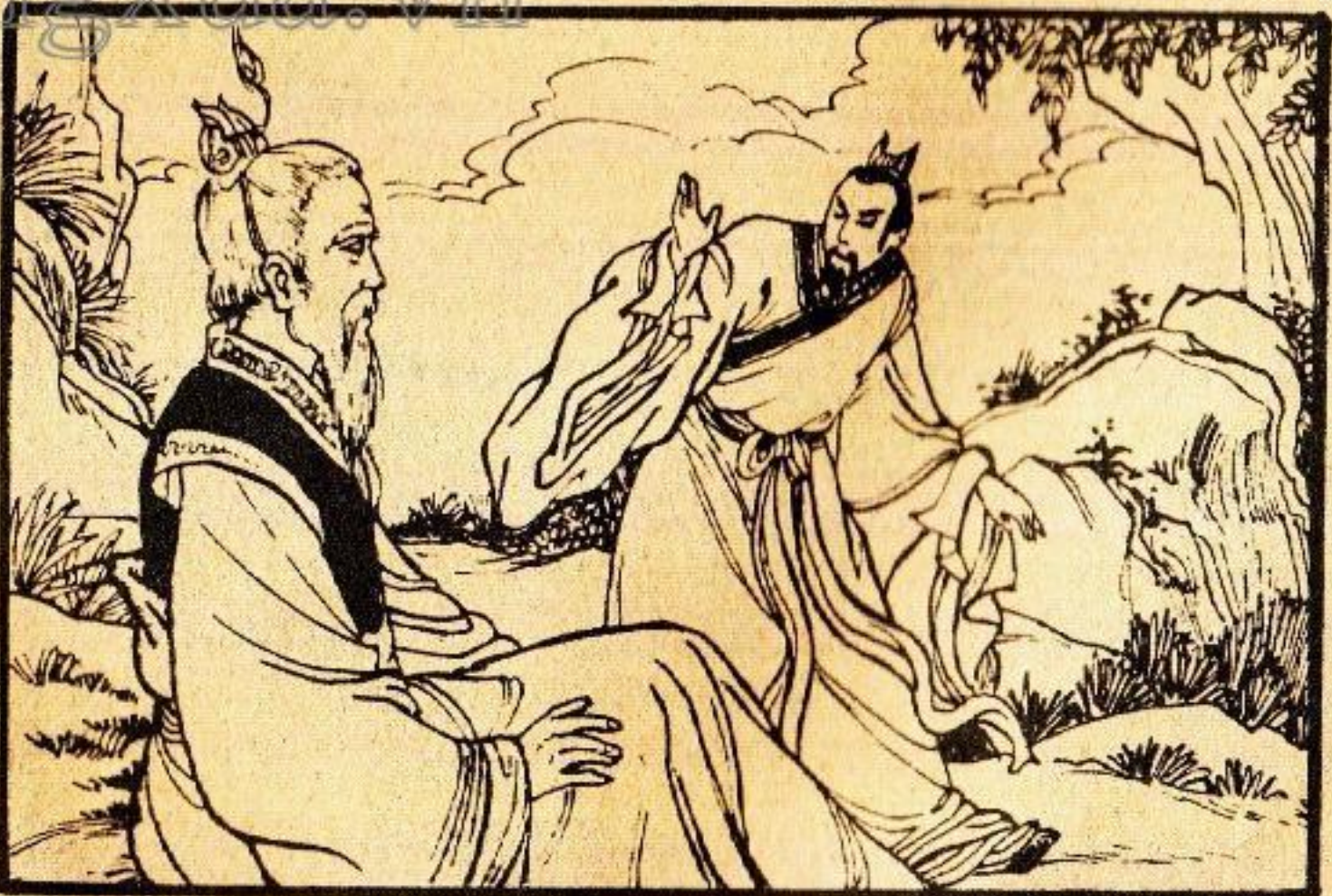

Hỏa Linh nổi xung vung gươm chém tới. Quang Thành Tử đưa kiếm đỡ. Đánh được 50 hiệp, Hỏa Linh giờ lúp mũ vàng, hào quang tỏa ra sáng chói. Thành Tử liền giũ áo Tảo Chấn tức thì hào quang tan biến.

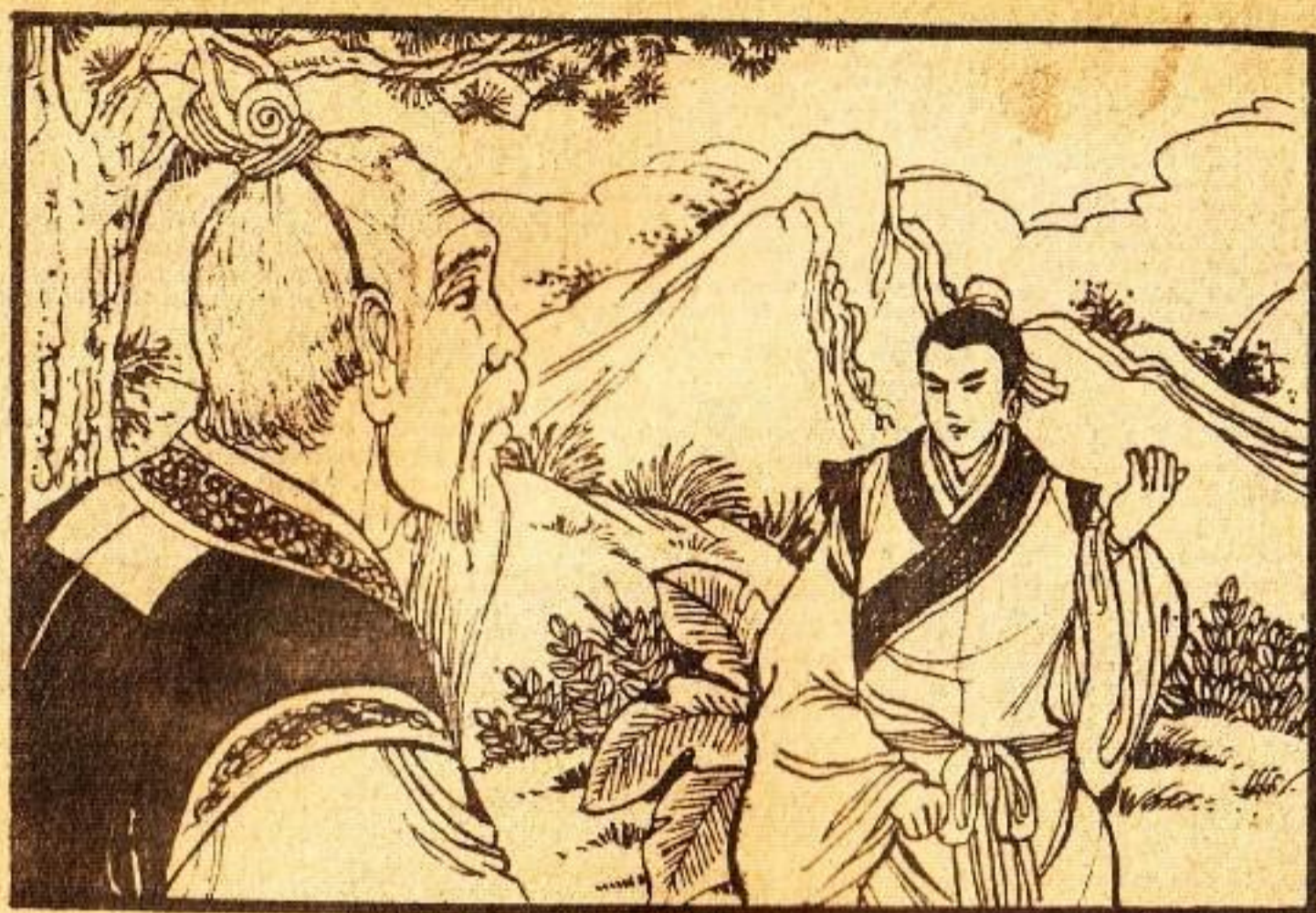

Hỏa Linh đánh với Quảng Thành Tử một hồi. Thành Tử biết trận này nhứt tử nhứt sanh, liền lấy Phiên Thiên Ân quăng lên, Hỏa Linh đỡ không nổi bị Phiên Thiên Ân đánh bẻ đầu chết tại chỗ, linh hồn bay thẳng lên dài Phong thần.

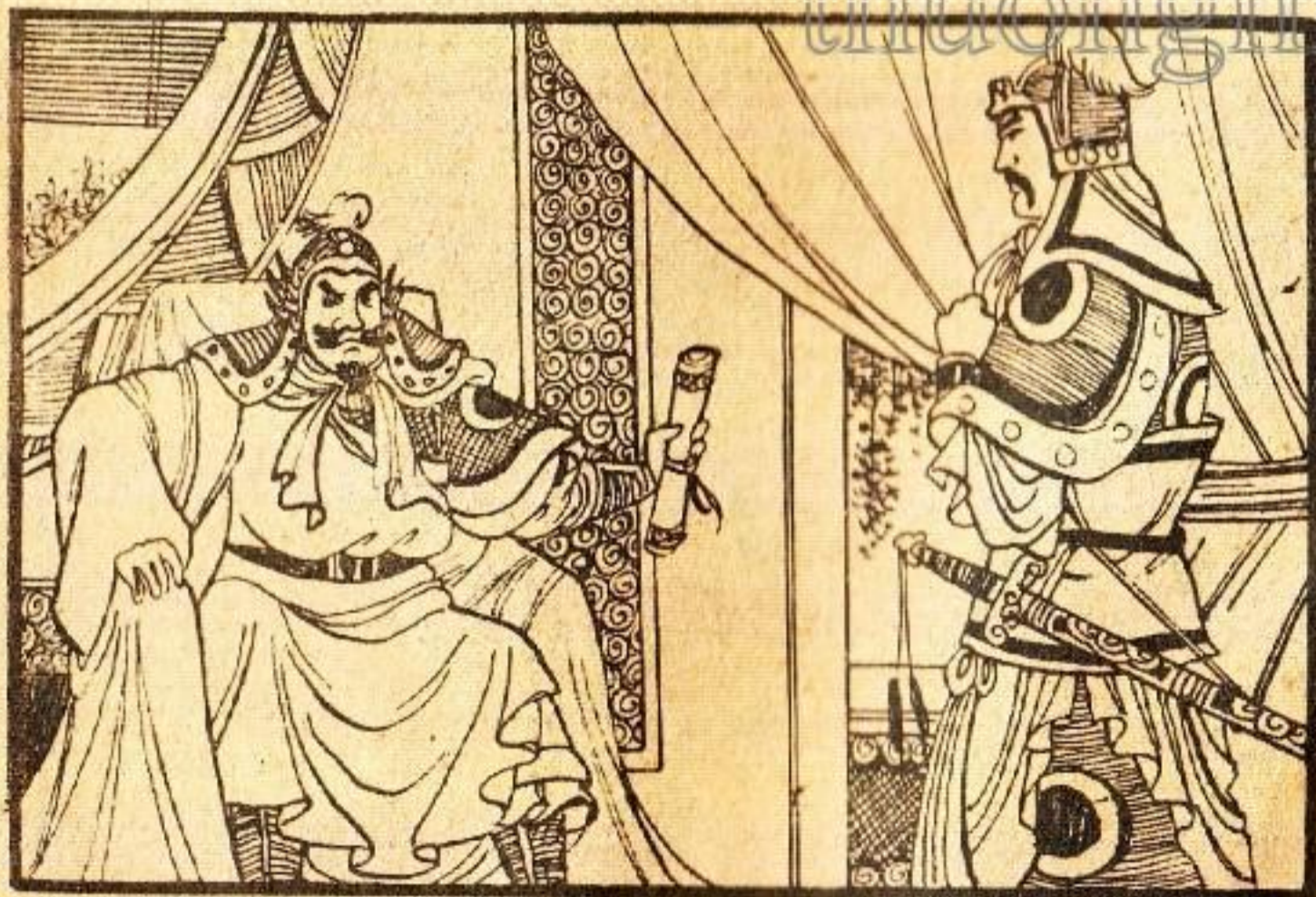

Thành Tử thâu Phiên Thiên Ân và mao Kim Hà của Hỏa Linh, rồi xuống suối mức nước hòa với tiên đơn đổ vào miệng Tử Nha. Giây phút Tử Nha tỉnh hồn, mở mắt thấy Quảng Thành Tử liền tạ ơn.

Vi Hộ tìm được Tử Nha giữa đường dẫn về trại—Tử Nha hỏi thăm dinh trại, Vi Hộ nói: "Hỏa Linh Thánh Mẫu đuổi theo nguyên soái, không ai làm phép nên lửa tắt hết". Tử Nha lui binh và đóng trại cách ải 50 dặm.

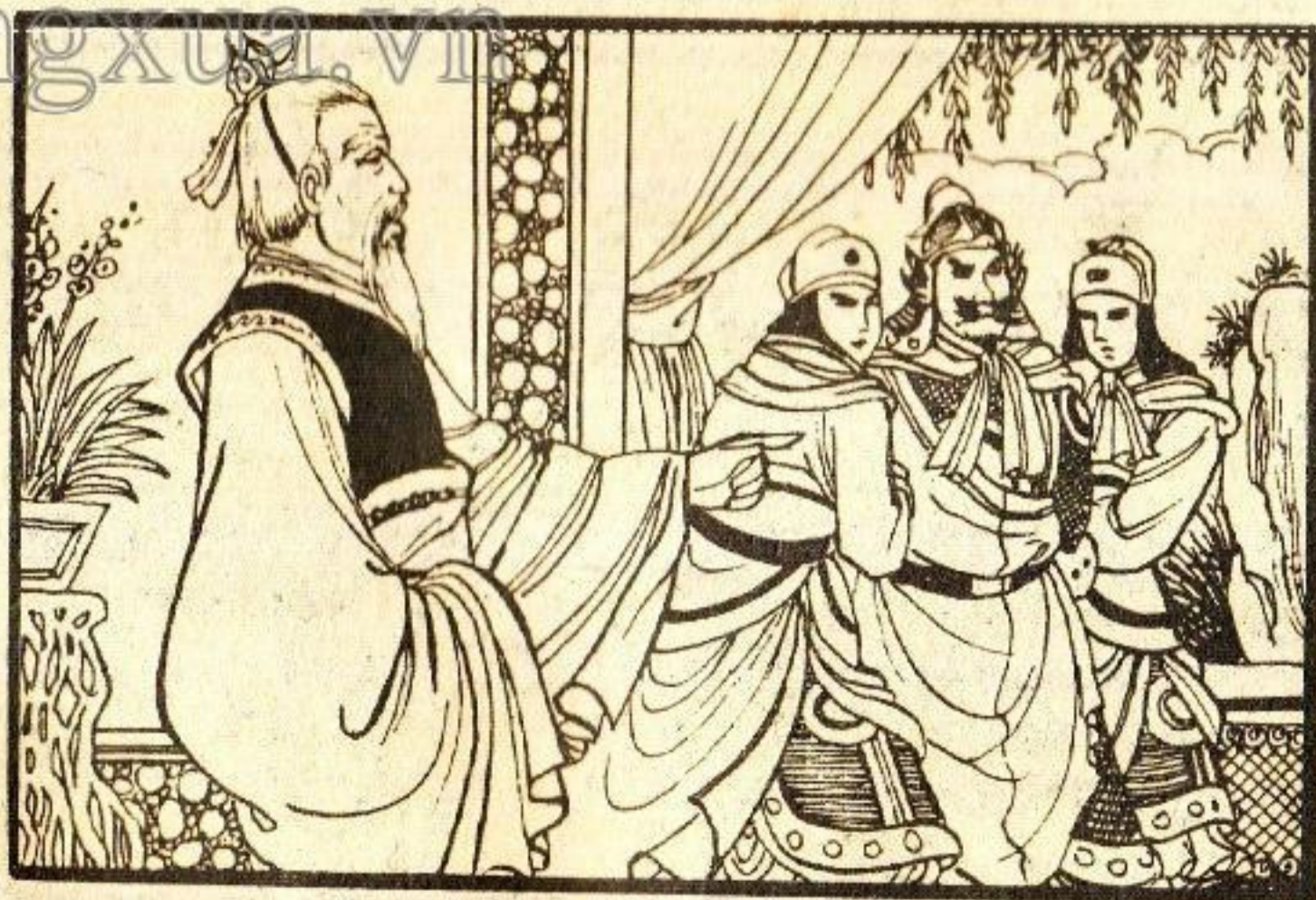

Nói về Hồ Thảng mấy ngày liền không tin tức gì của Hỏa Linh, bèn bàn với viên phó tướng là phải đầu Châu dăng thành—Hồ Thảng liền viết thư hàng nhờ Vương Tín đến dâng nạp Tử Nha.

Rạng ngày Hồ Thảng dẫn các tướng cầm cờ hàng ra trước ải đón rước đại binh của Tử Nha. Tử Nha vào ngồi trước trưởng phủ, Hồ Thảng vào lạy mừng Tử Nha.

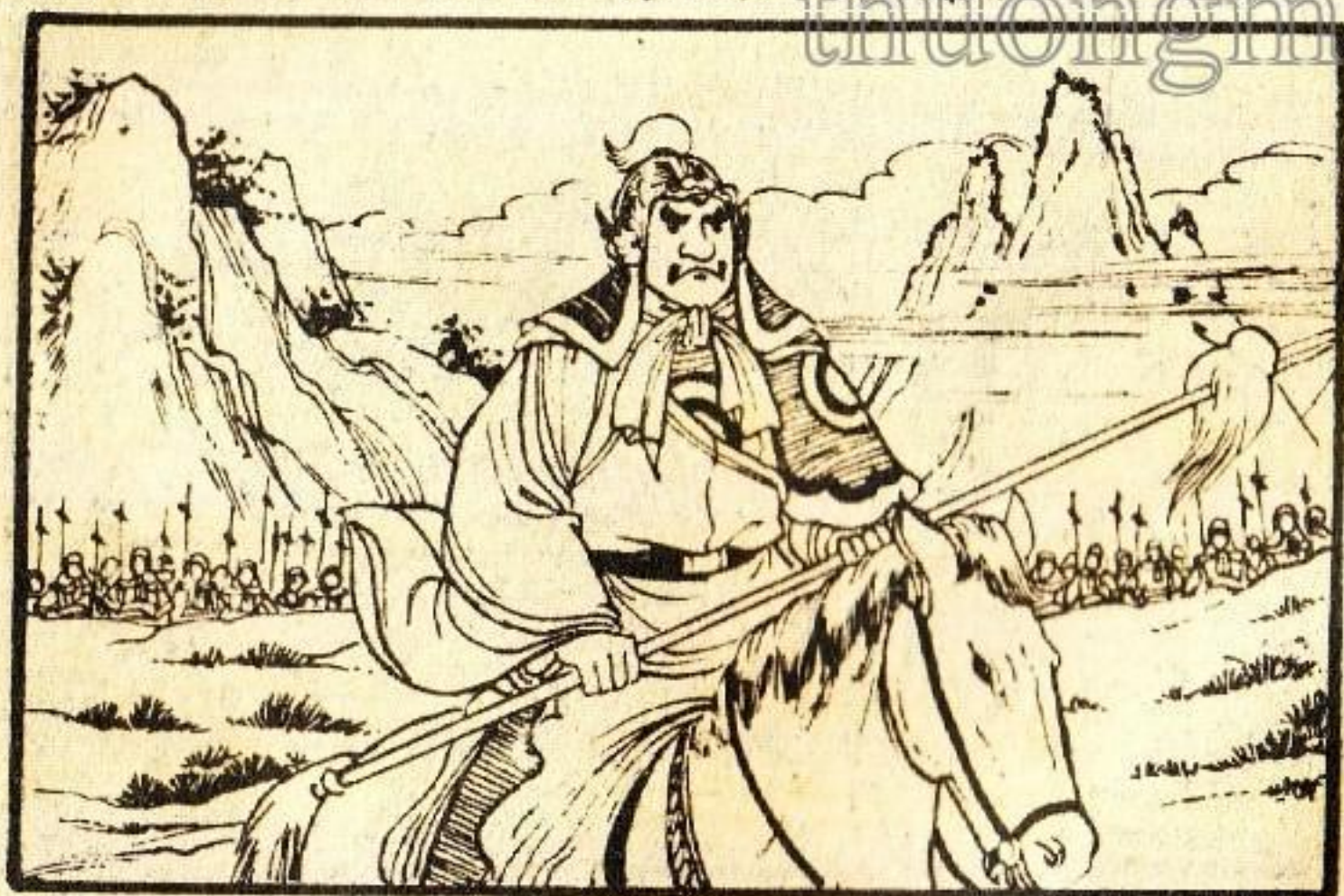

Tử Nha nói: "Tánh ngươi phản phúc, vì hết tướng nên phải chịu phép, Hỏa Linh đến lại đánh Châu, ngươi là đứa tiểu nhân, xu thời, nếu để ắt sanh hậu họa". Rồi truyền dẫn Hồ Thảng ra pháp trường xử trảm.

Hoàng Phi Hồ dẫn binh đánh ai Thanh Long. Khi đại binh đến, truyền quân hạ trại nghỉ ngơi. Chủ tướng ai Thanh Long là Khuru Dẫn, bộ tướng là Mã Phương, Cao Quý, Tôn Bửu, Dư Thành đến ai họp mặt bàn luận.

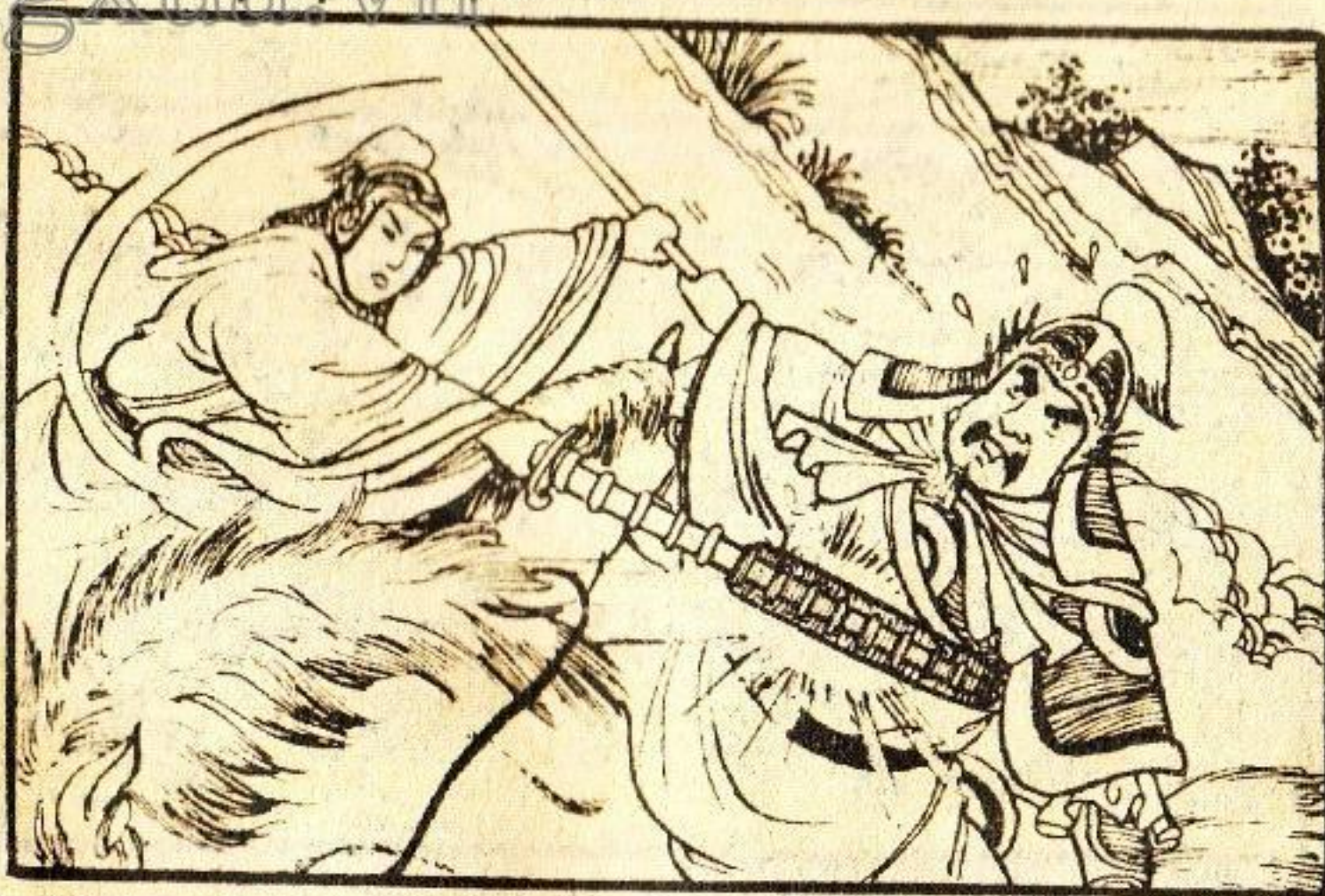

Rạng ngày Khuru Dẫn đem binh khiêu chiến, quân vào báo lại. Hoàng Phi Hồ nghe tin đại binh xuất trận liền dẫn các tướng ra khỏi dinh nghênh địch. Hoàng Thiên Tường bước ra xin bắt nghịch tặc.

Hoàng Thiên Tường kéo quân ra, Khuru Dẫn xông vào hỗn chiến tức thì. Đánh được 30 hiệp, Hoàng Thiên Tường thấy trên đầu Khuru Dẫn lộ ra mớ tóc, biết là người có phép tà mị.

Hoàng Thiên Tường nghĩ ra một kế, cầm giáo phóng tới, Khuru Dẫn tràn qua né khỏi, múa thương đâm lại. Thiên Tường chụp lấy cây thương, rút giãn đập vào ngực Khuru Dẫn, Khuru Dẫn hộc máu vội chạy về thành.

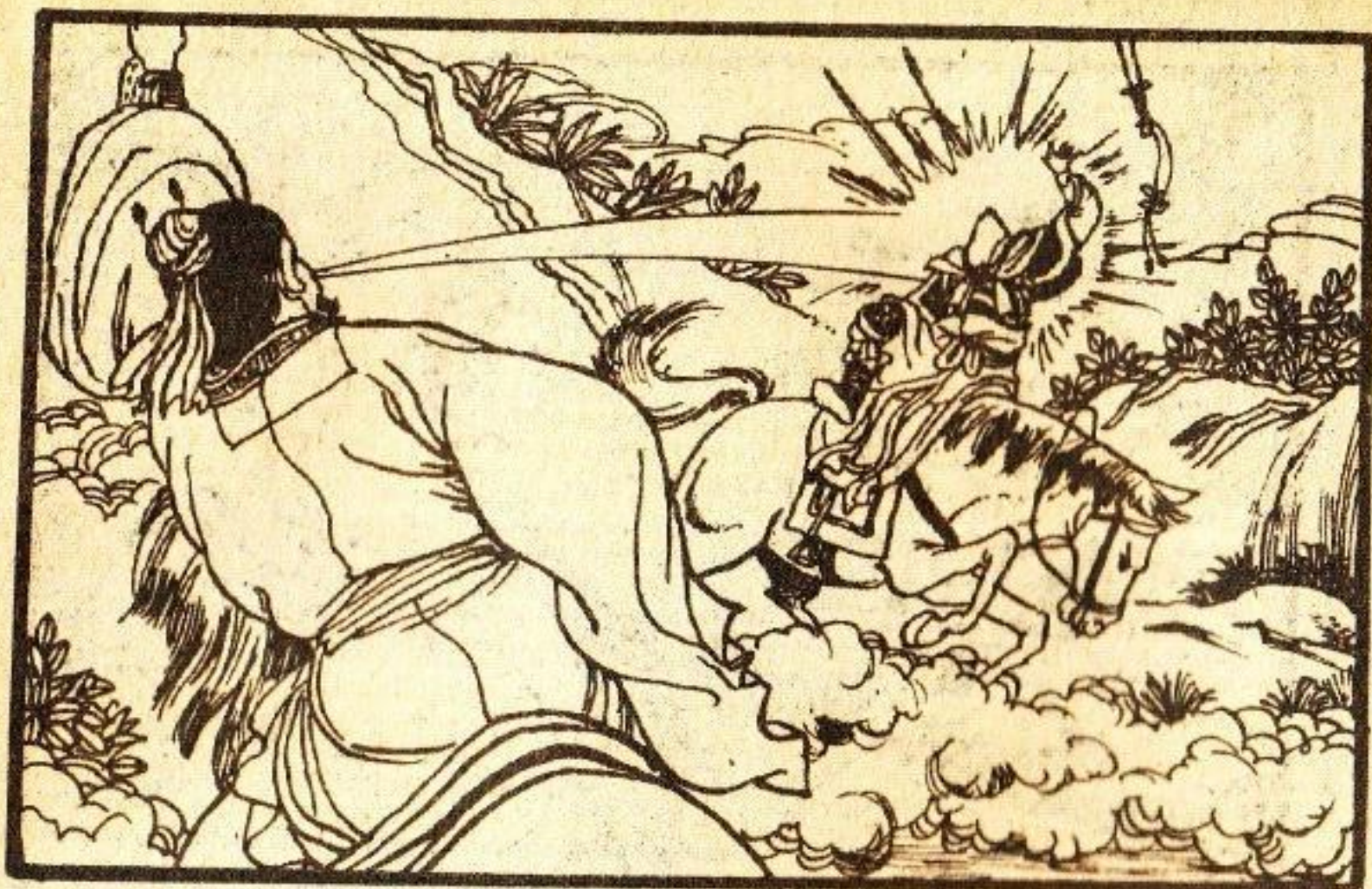

Thừa thắng, Hoàng Phi Hô xua quân tiến lên, Khuru Dẫn đang bối rối bỗng có quan đốc Lương Trần Kỳ vào xin ra mắt nói: "Xin chủ tướng an lòng, ngày mai tôi xin ra binh bắt tướng giặc báo cừu".

Hôm sau Trần Kỳ dẫn binh đến Đặng Cửu Công xin ra trận. Trần Kỳ vung Đao ma xử chém tới. Cửu Công sức mạnh như hùm, múa đao vun vút, Trần Kỳ dùng Đao ma xử ngăn nên thất lợi.

Trần Kỳ giơ Đao ma xử lên, 3.000 binh phi báo kéo tới, cầm dây và câu móc chực sẵn, Trần Kỳ há miệng há ra một luồng hơi vàng, Cửu Công bị hôn mê, té xuống ngựa, quân đến bắt vào thanh chém đầu.

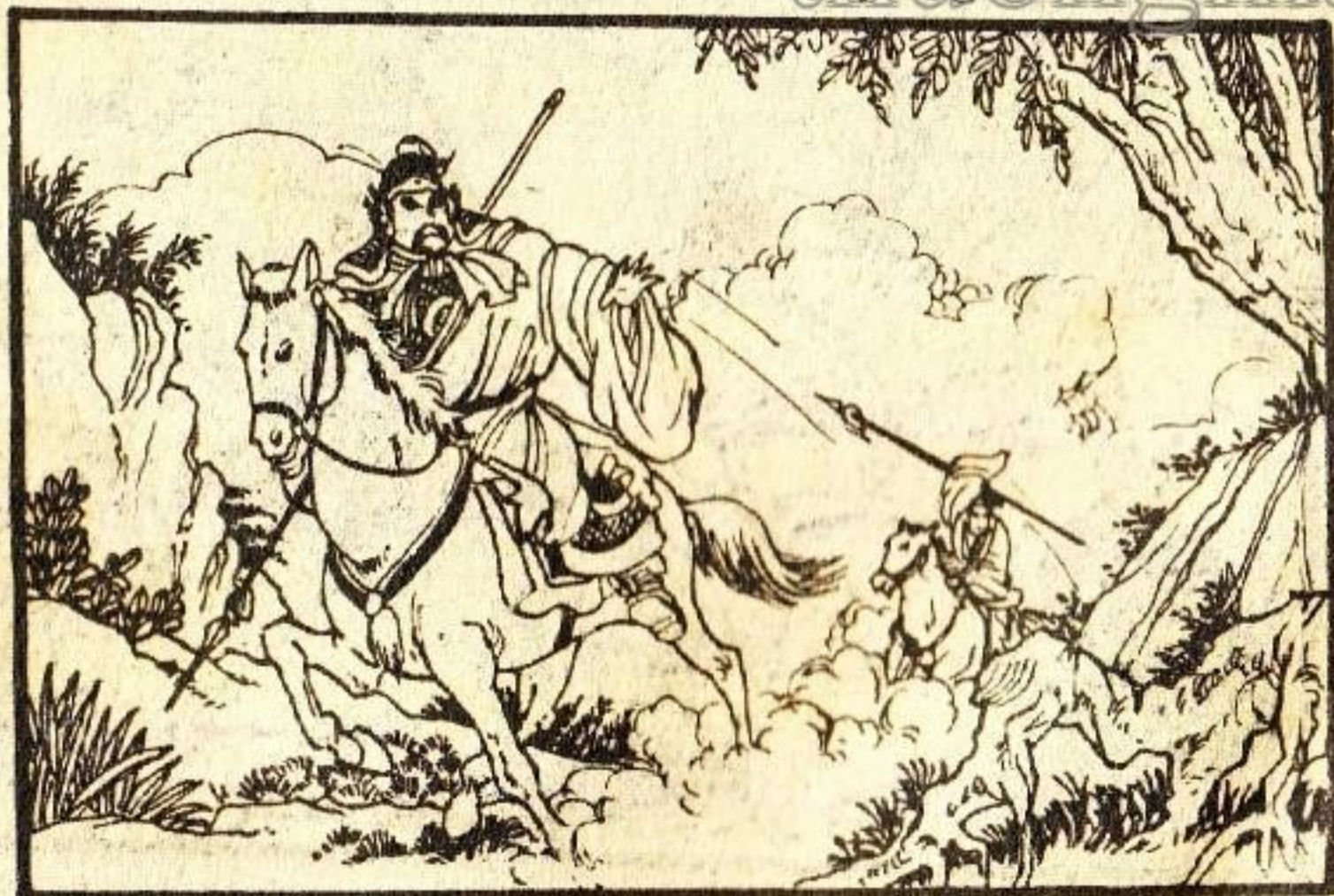

Hôm sau Trần Kỳ lại khiêu chiến, Thái Loan ra trận bị Trần Kỳ bắt, 3 người con của Hoàng Phi Hồ xin ra trận—Vừa giáp mặt anh em Hoàng Thiên Lộc vây phủ, Trần Kỳ cự không lại bị thương, bỏ chạy.

Hoàng Thiên Lộc đuổi theo, Trần Kỳ hà hơi vàng ra, Thiên Lộc té xuống ngựa bị quân bắt, Hoàng Thiên Tước và Thiên Tường đuổi theo nhưng không kịp. Trần Kỳ giải Thiên Lộc vào thành—Khuru Dẫn truyền giam sau đình.

Trần Kỳ lại khiêu chiến, bị Thiên Tường đâm trúng bắp vế, chạy vào thành, Khuru Dẫn chạy ra. Hai tướng hỗn chiến, cây giáo Thiên Tường đánh như giông bão, Khuru Dẫn đỡ không kịp liền chạy dài.

Thiên Trường đuổi theo, bỗng trên đầu Khưu Dẫn chiếu một đạo hào quang, hiện ra trái châu. Thiên Trường thấy Hồng châu liền té xuống ngựa, bị quân bắt trời đem về ải Thanh Long chém đầu bêu ngoài thành.

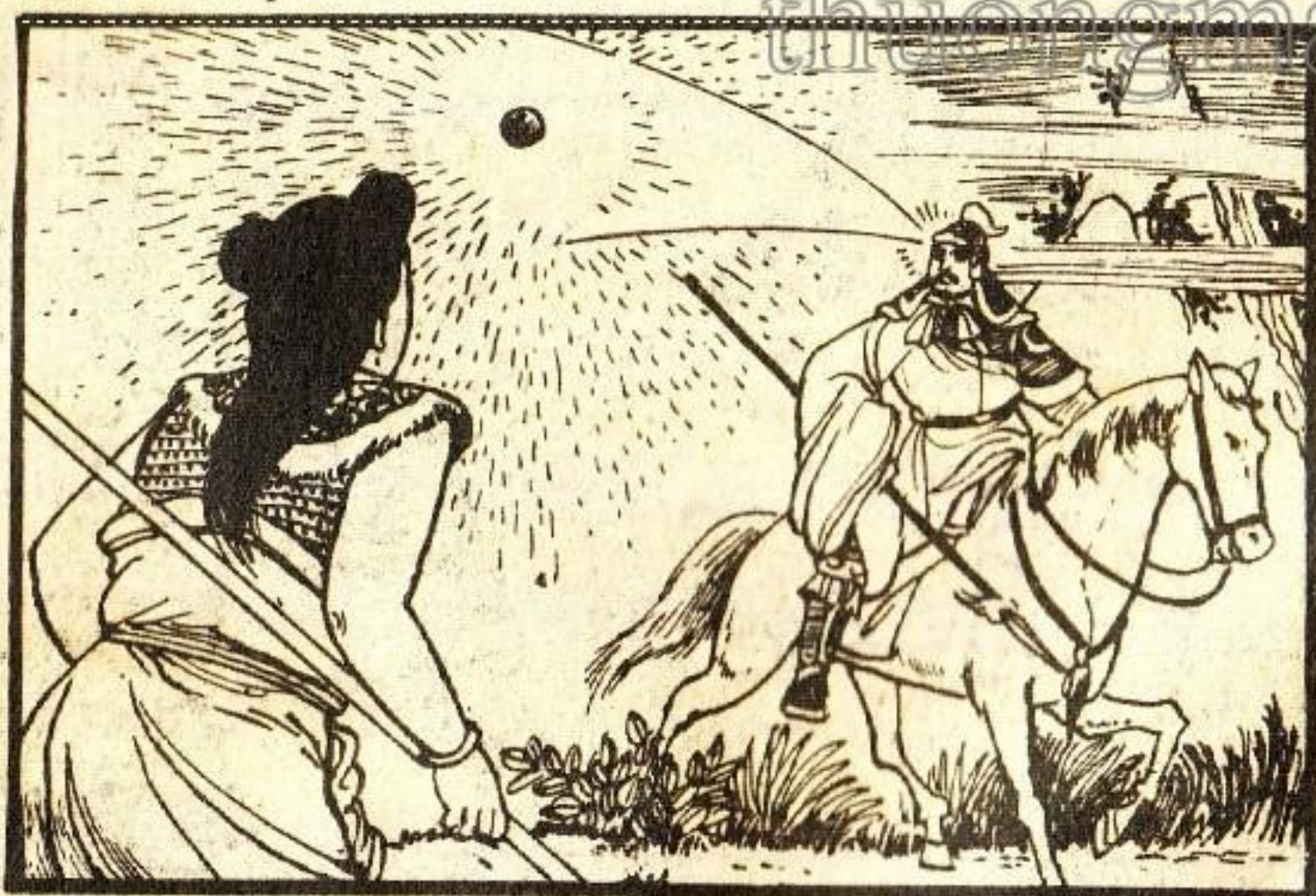

Hoàng Phi Hồ buồn bã liền viết thư đến Tử nha xin viện binh. Tử Nha sai Na Tra đi trợ chiến với Võ Thành Vương. Na Tra đi xe đến trước, còn Đặng Thiên Ngọc đi ngựa nên đến sau.

Na Tra đến khiêu chiến, Khuru Dẫn kéo quân ra, vừa thấy Khuru Dẫn Na Tra lướt tới đâm một giáo. Khuru Dẫn cầm cự được 30 hiệp, nhắm bễ không chống lại liền trá bại bỏ chạy.

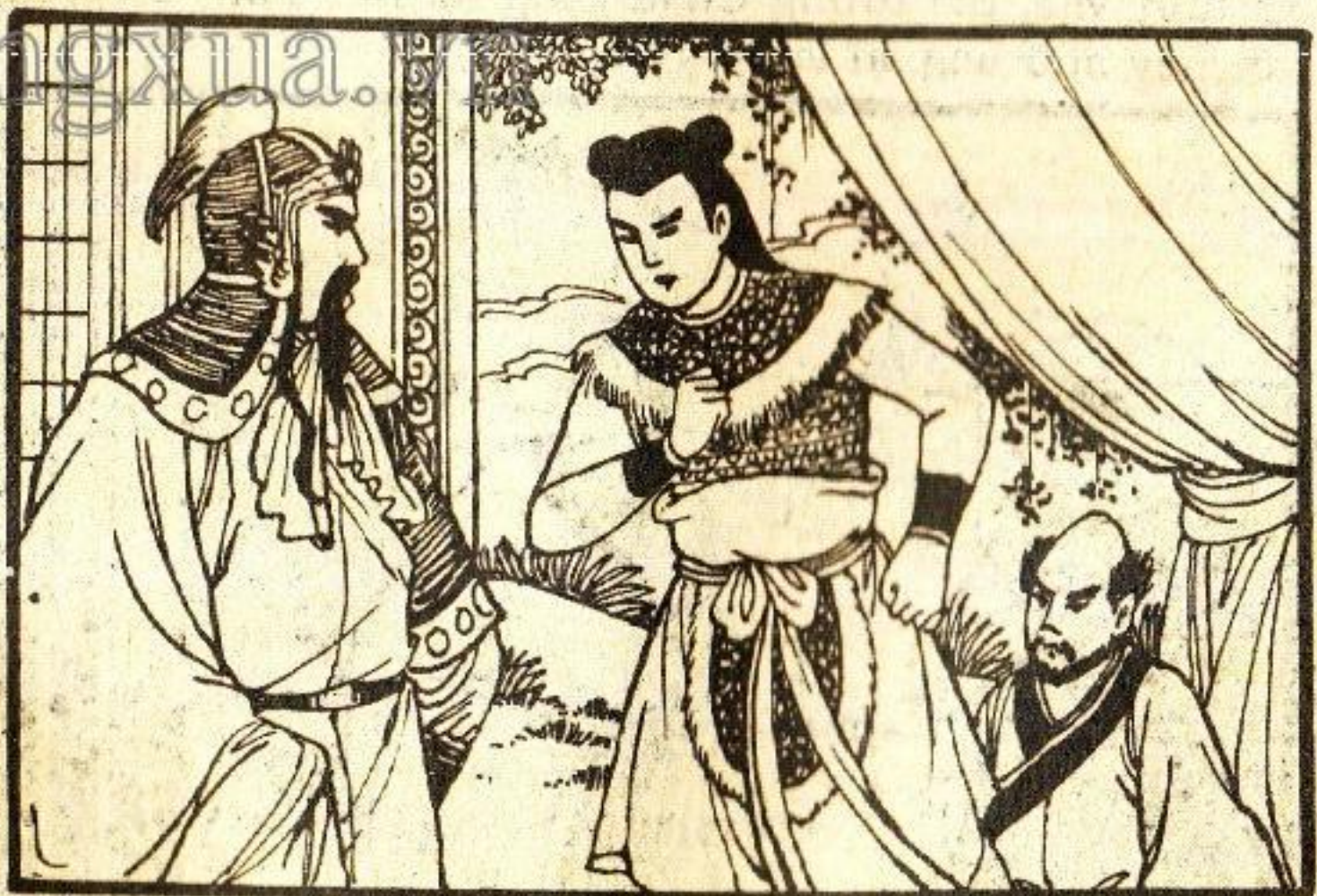

Na Tra đuổi theo. Khuru Dẫn vận bạch quang trên đầu hiện ra hồng châu. Na Tra trông thấy cười lớn—Khuru Dẫn kinh hãi nghĩ thầm: "Trái châu này, tướng nào thấy cũng hôn mê, sao nay Na Tra không té?".

Khuru Dẫn quay ngựa lại đánh, bị Na tra liệng Càn Khôn
quyện trúng bả vai, đứt gân gãy xương, chạy về ải. Na Tra
thắng trận về dinh.

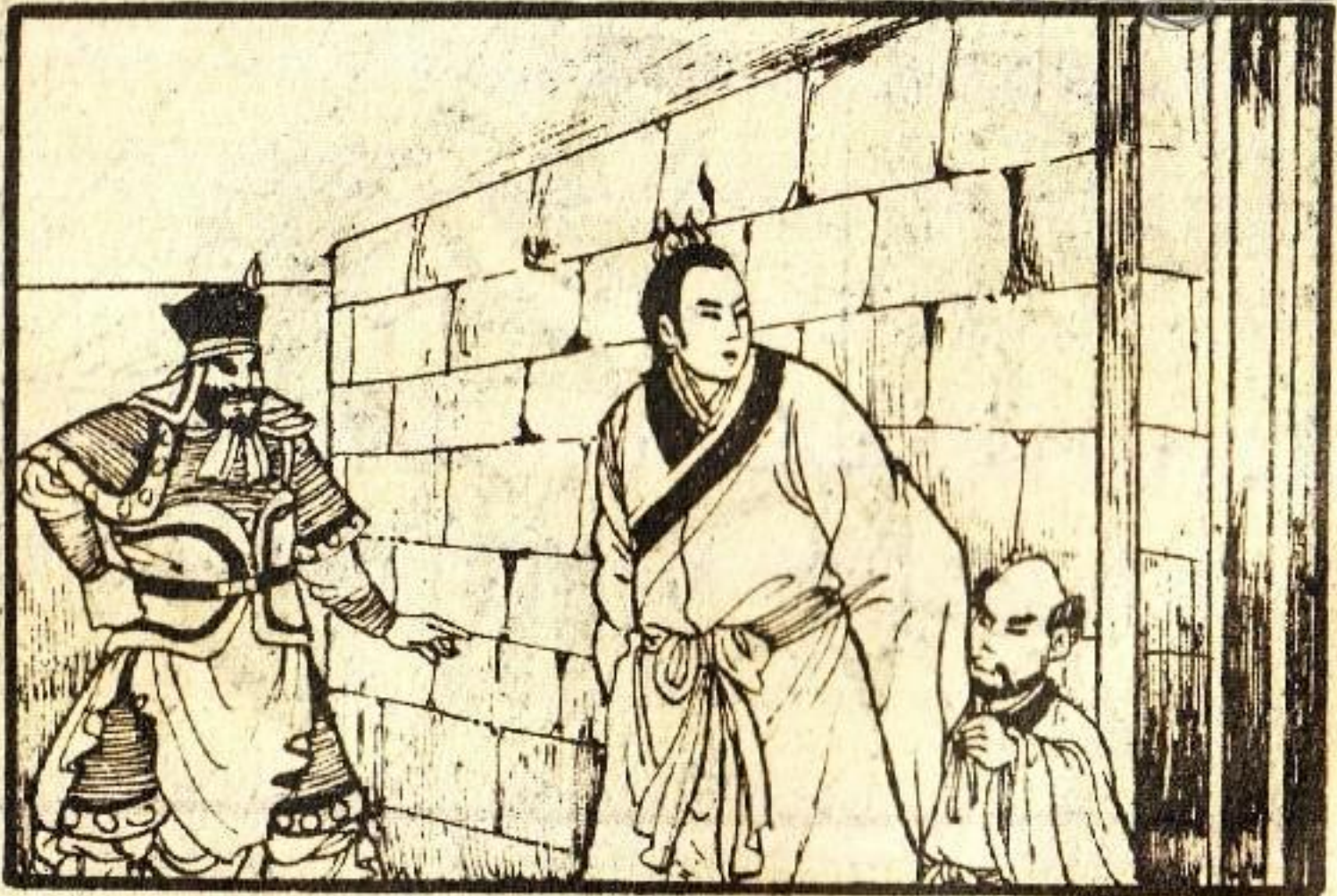

Na Tra bàn với Hoàng Phi Hồ: "Đêm nay làm kế cướp
thành"—Vào canh hai, Thổ Hành Tôn dùng phép địa hành
vào ải Thanh Long, tới chỗ giam Hoàng Thiên Lộc đứng
chờ Na Tra phá thành hai tướng làm nội công.

Trông canh 3 đêm, Na Tra đến trước cửa ải quăng cục Kim Chuyên lên, bửu bối va vào cửa thành đánh bể. Giục xe lướt vào, các tướng Châu đồng áp tới. Binh Thương vỡ chạy như ong, ai lo thân nấy.

Bên trong, Thô Hành Tôn mở xiềng cho Thái Loan và Hoàng Thiên Lộc, ba tướng từ trong đánh ra, nội công ngoại kích thể mạnh như cọp.

Khuru Dẫn còn thức, cảm thương lên ngựa thấy hoàng Phi Hổ và Na Tra đứng trên xe cảm thương, liền nổi giận hét lên một tiếng xông vào hỗn đấu. Các tướng Châu áp vào vây Khuru Dẫn ở giữa.

Hoàng Thiên Lộc, Thái Loan, Thổ Hành Tôn cũng áp tới. Thổ Hành Tôn đánh trúng cẳng ngựa của Khuru Dẫn làm cho Khuru Dẫn rớt xuống ngựa bị Hoàng Phi Hổ chém một giáo, Khuru Dẫn dộn thò tròn mắt.

Na Tra đứng sau trông thấy Trần Kỳ liền quăng Càn Khôn quyển lên, đánh trúng Trần Kỳ, tiếp đó lại bị Hoàng Phi Hồ đâm một giáo vào sườn chết tươi.

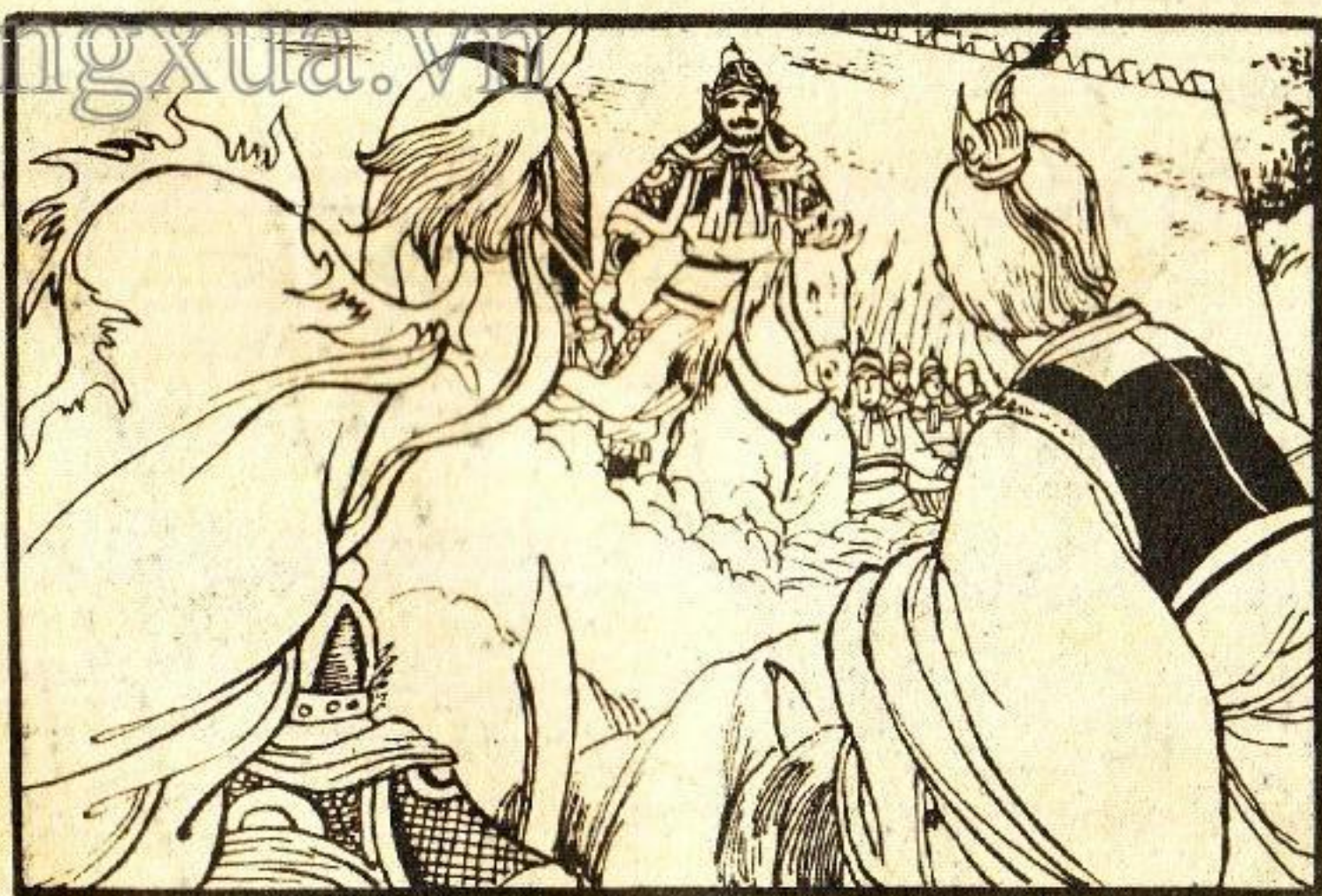

Hoàng Phi Hồ xua quân đánh tới trời gần sáng thì lấy được ải Thanh Long giao cho tướng cạnh thủ ải. Còn mình cùng với các tướng trở về Tị Thủy báo cho Tử Nha hay.

Hàng Vinh nghe hai ả Giai Mộng và Thanh Long đều bị mất thì thất kinh nói: "Hai ả kia mất rồi, ả Tị Thủy ở chính giữa thất thế ta chỉ nên thủ thành thôi".

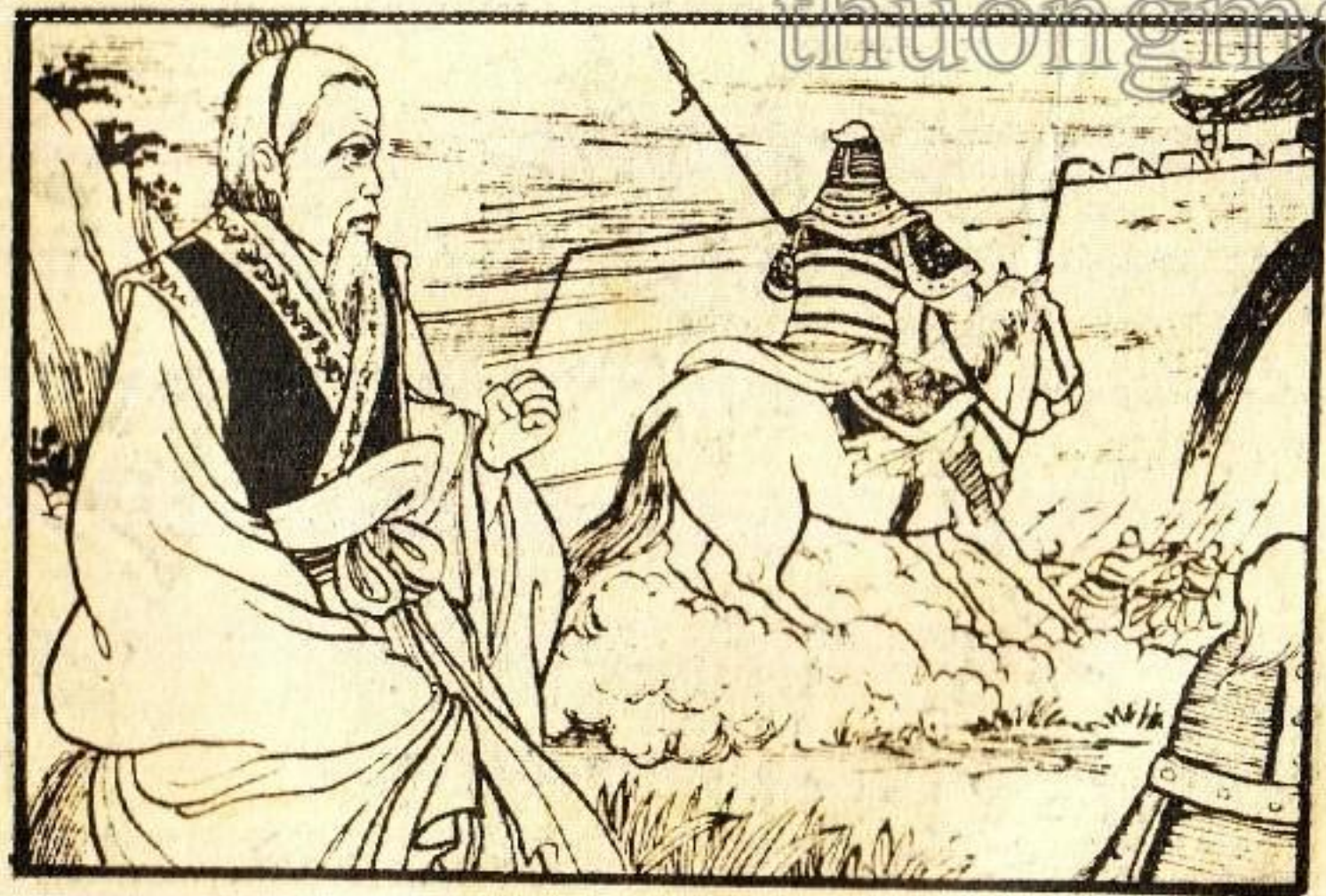

Tử Nha hạ chiếu thư. Hàng Vinh bằng lòng giao đấu. Hôm sau Tử Nha phát pháo, binh tướng đến trước thành khiêu chiến. Hàng Vinh cũng phát pháo khai thành dẫn binh tướng ra trận.

Hàng Vinh cho tướng tiên phong là Vương Hồ múa siêu đao xông ra chém Tử Nha. Na Tra lướt tới cản lại. Hai tướng đánh nhau được mấy hiệp, Na Tra đâm Vương Hồ chết tươi.

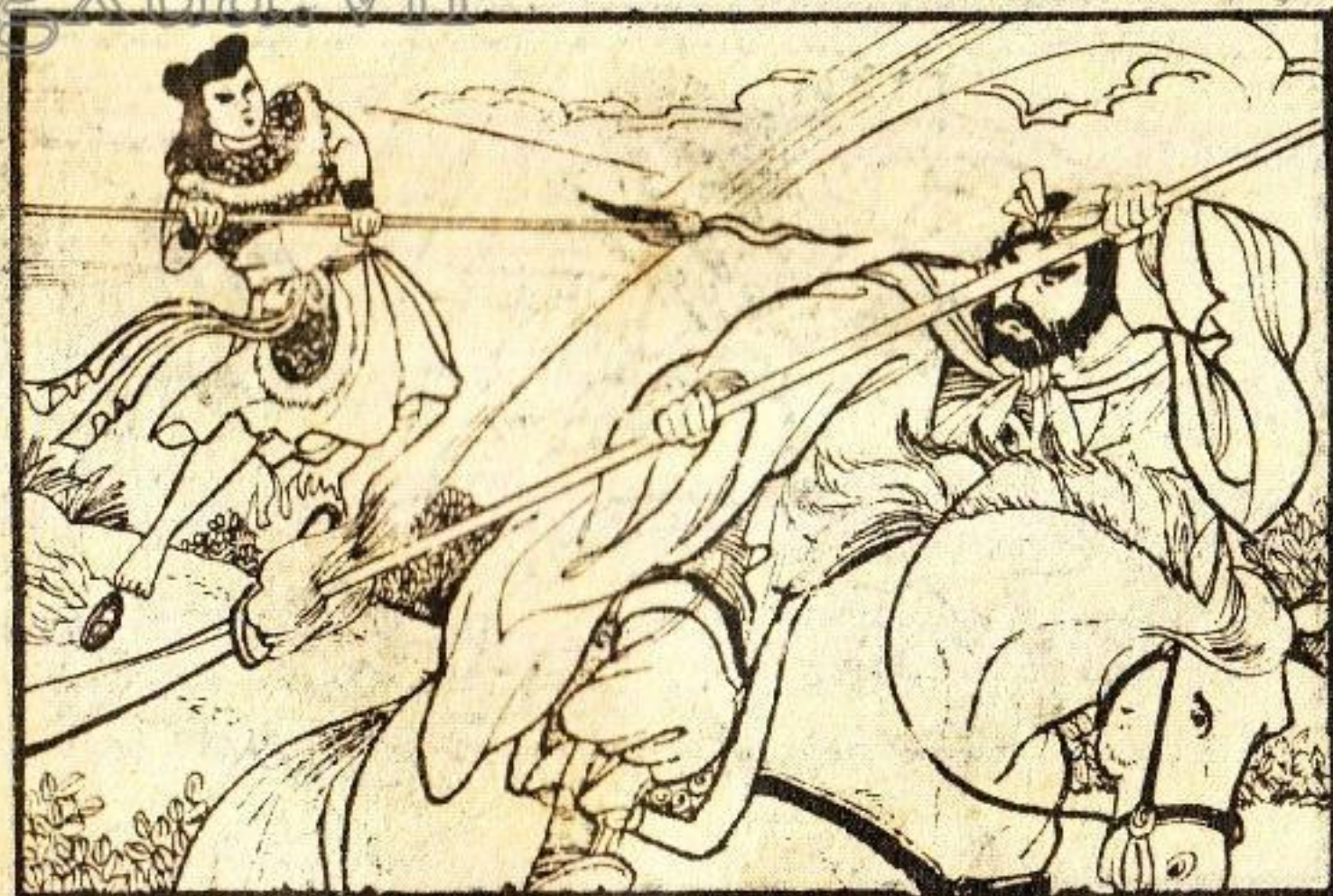

Ngụy Côn lướt tới chém. Hàng Vinh đưa kích ra đỡ, 2 tướng hỗn chiến một hồi. Hàng Vinh thấy thế binh không lợi nên giục ngựa vào thành, Tử Nha sợ phục binh nên không đuổi theo.

Hàng Vinh viết sớ về Triều cầu cứu. Bông có quân vào báo tướng quân Đur Hóa về. Đur Hóa nói: "Xét mình phép thuật còn non nên trở lại thầy để tập luyện". Nay nghe Khương Thượng kéo binh nên trở về báo thù.

Hôm sau, Đur Hóa đến trước dinh Châu khiêu chiến. Na Tra xin ra trận. Vừa thấy mặt Na Tra, Đur Hóa nổi xung lướt tới đâm Na Tra một kích. Na Tra đưa giáo ra đỡ và đánh trả lại.

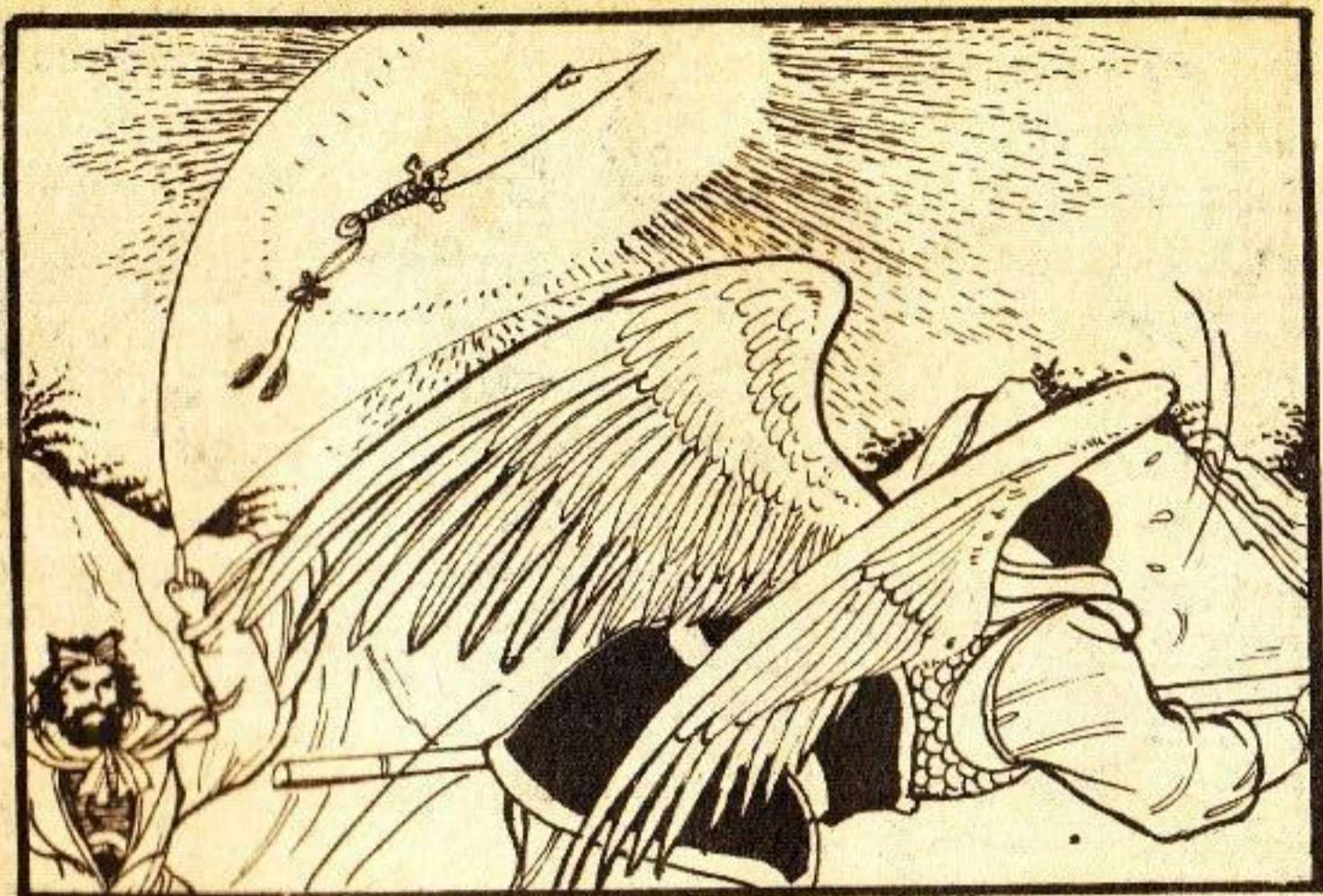

Dư Hóa đánh được 30 hiệp, quăng Hó hóa huyết thần đao lên hào quang chiếu sáng lò. Na Tra tránh không kịp may nhờ bông sen hóa thân nên không bị tiêu ra huyết, chạy về đến trước trại té nhào.

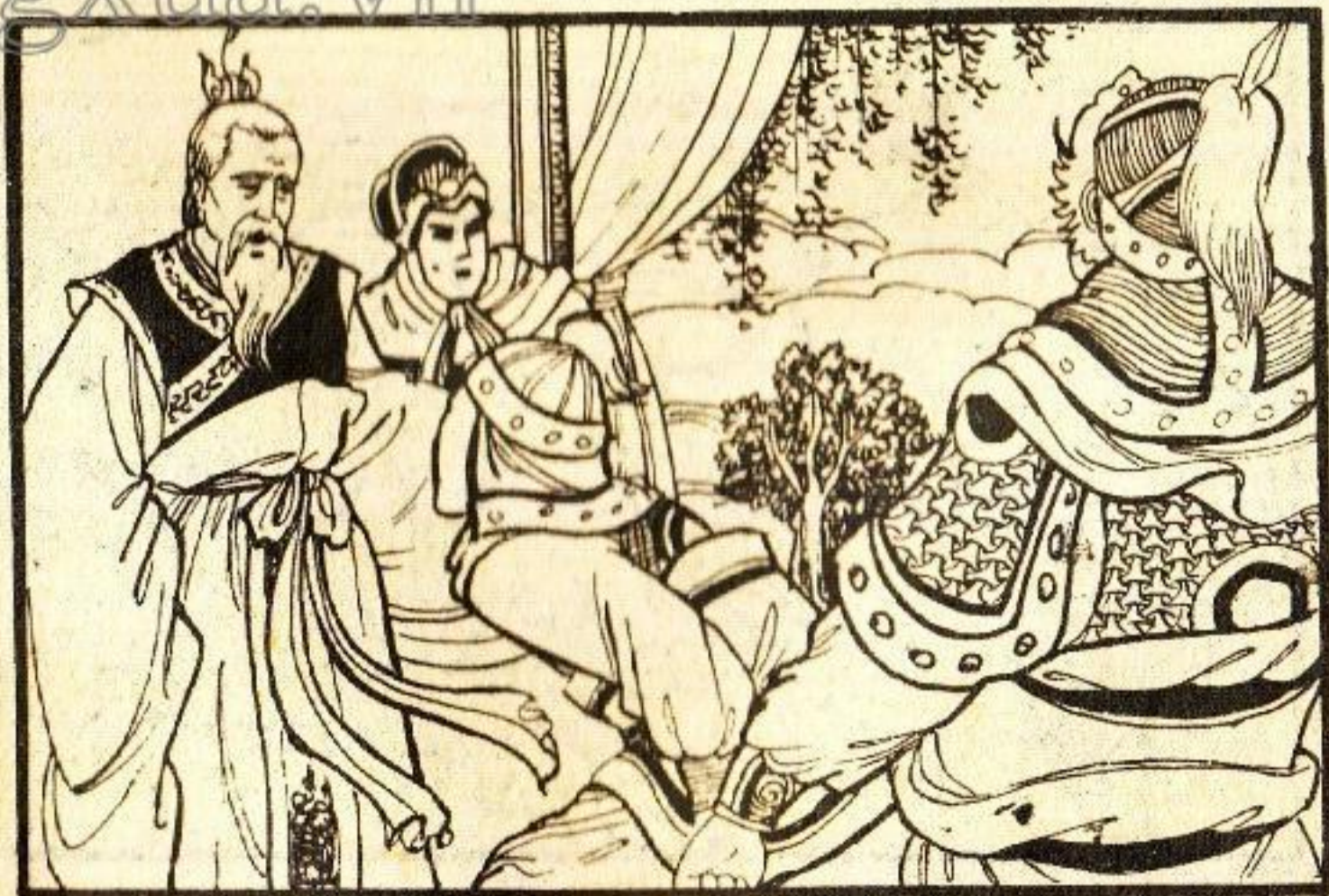

Ngày sau, Dư Hóa dẫn binh khiêu chiến. Lôi Chấn Tử xin ra trận. Lôi Chấn Tử võ cánh bay lên, cầm kim côn đánh xuống, Dư Hóa đỡ ra rồi đâm lại, hai bên hỗn chiến một hồi.

Dư Hóa dưới đánh lên nên thất thế quăng đao Hóa huyết lên chém nhằm cánh Lôi Chấn Tử, nhờ cánh ấy là trái hạnh đào hóa ra nên chỉ bị thương chớ không chết, liền sa xuống đất, bại tẩu về dinh.

Hôm sau, Dư Hóa lại dẫn binh khiêu chiến, Tử Nha hay tin nói với các tướng: "Nếu sai tướng khác giao chinh thì tánh mạng chẳng còn". Rồi ra lệnh treo miễn chiến bài dọ tính kẻ thù địch.

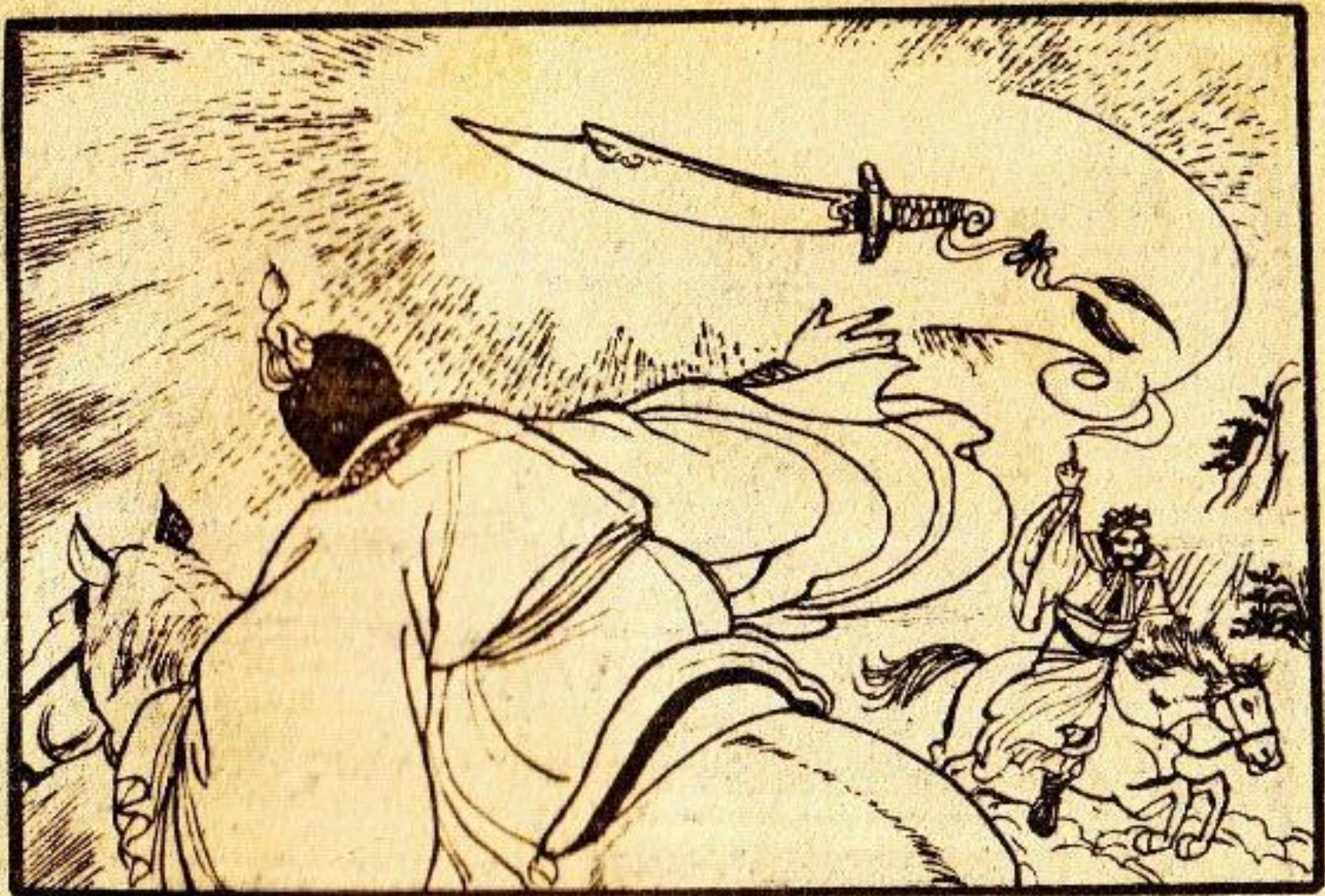

Dương Tiên giải Lương về, Tử Nha thuật lại mọi chuyện, Dương Tiên nói: "Xin sư thúc dẹp miễn chiến bài, đệ tử ra binh xem loại đạo phép gì mới có cách chữa trị cho hai vị đạo huynh được".

Dư Hóa thấy dinh Châu gỡ bỏ miễn chiến bài, dẫn quân đến, Dương Tiên liền giục ngựa lướt tới chém. Dư Hóa đỡ ra. Hai bên hỗn chiến độ 20 hiệp.

Dư Hóa quăng dao Hóa huyết, Dương Tiên đưa tay cho dao phép chém, chạy về định. Dương Tiên nói: "Nhờ có phép huyền công nên xuất hồn cho nó chém để thử loại dao gì. Nay có vết thương, về núi hỏi thầy thì rõ".

Về gặp thầy Dương Tiên thưa: "Đệ tử bị Dư Hóa dùng dao thần chém bị thương, nay đến xin thầy chỉ dạy". Ngọc Đảnh xem kỹ vết thương rồi nói: "Áy là dao Hóa huyết nếu người thường bị sẽ tiêu ra máu".

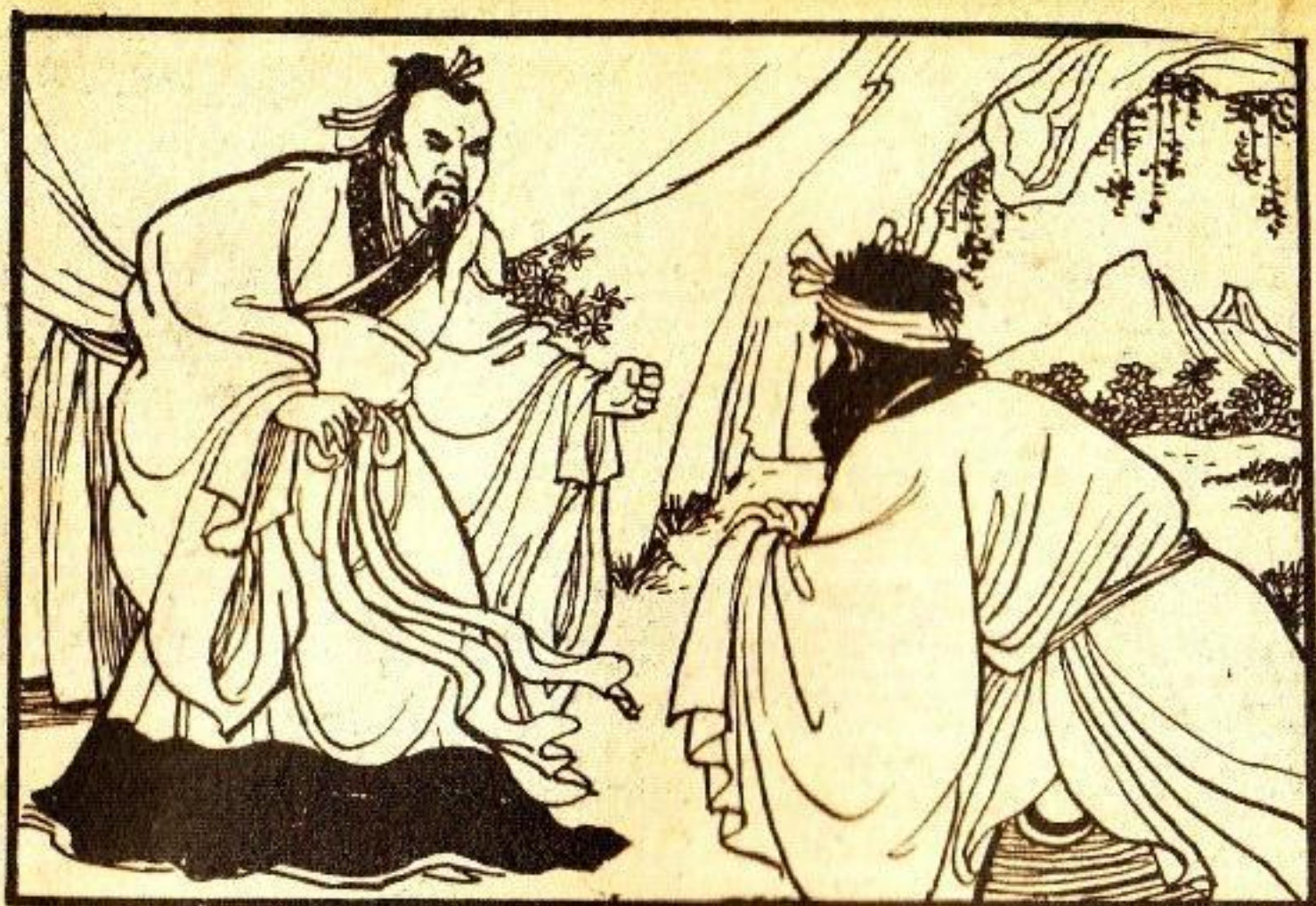
Ngọc Đảnh Chơn Nhơn suy nghĩ rồi nói nhỏ với Dương Tiễn: "Dương Tiễn tuân lời dộng thổ qua núi Bồng Lai. Biến ra Du Hóa vào ra mắt Du Nguyên thưa rằng: "Đệ tử ra trận".

thuongmaitr

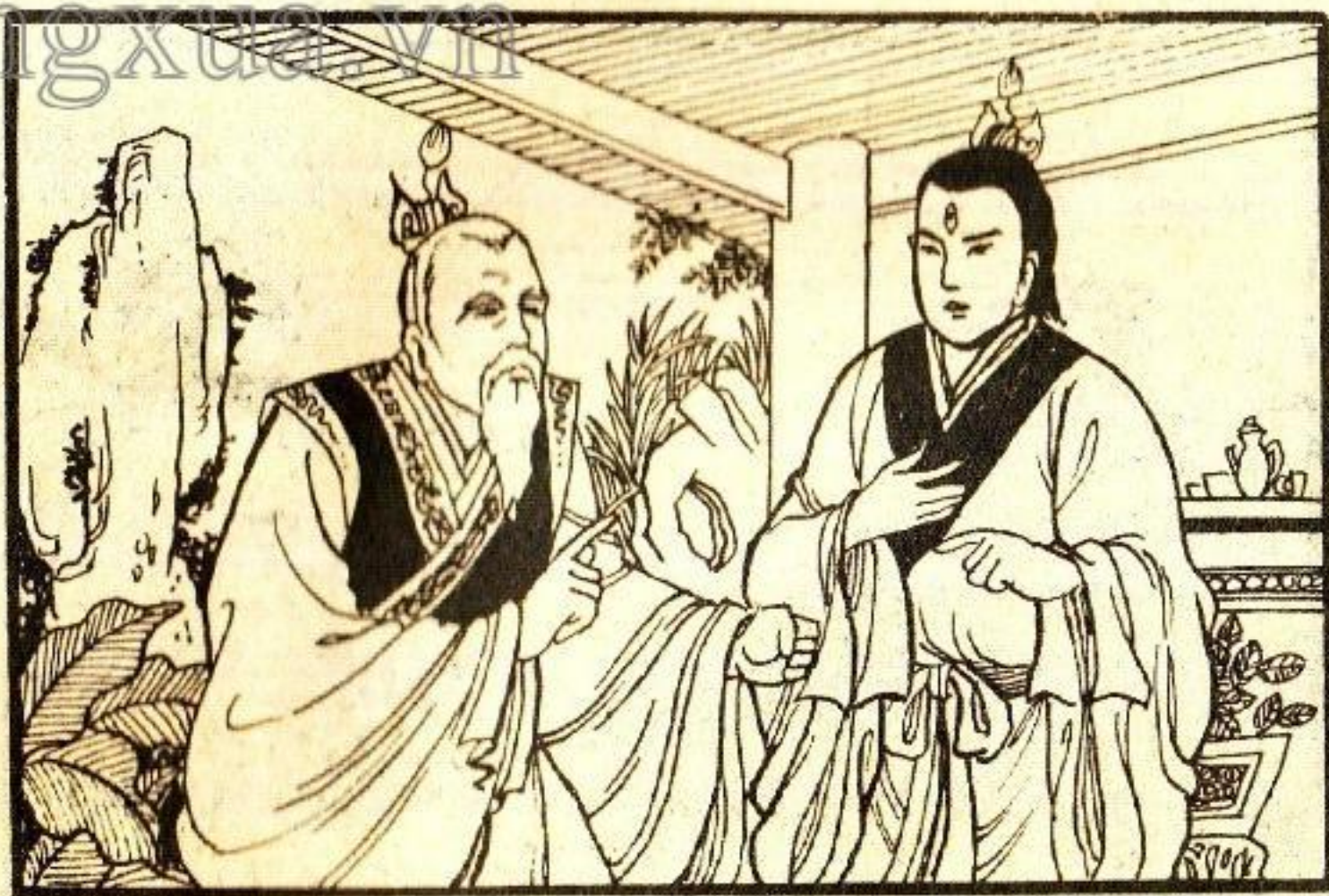

Lần trước Hóa huyết đao chém nhằm Na Tra, thứ nhì Lôi Chân Tử, thứ ba bị Dương Tiễn chỉ một cái, đao bay trở về chém nhằm cánh tay, đệ tử trở lại xin thầy cho thuốc cứu mạng".

Dư Nguyên nói: "Khá khen Dương Tiễn! Chỉ dao bay về. Dao ấy ta luyện trong lò thuốc độc, chưa ai trừ được. Thuốc ta còn ngời lấy hết đem theo phòng thân".

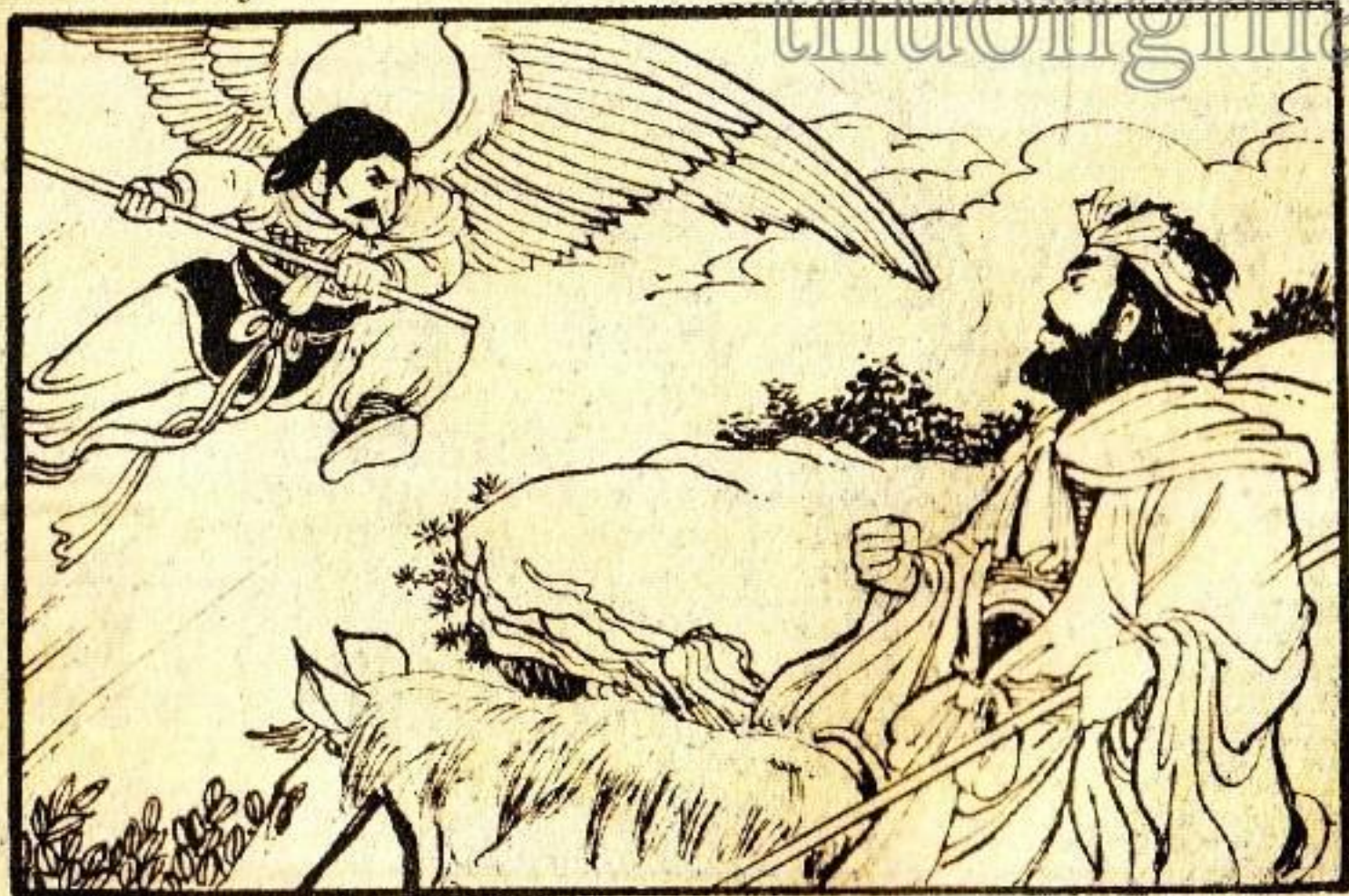

Dương Tiễn đem thuốc về thuật lại mọi chuyện. Từ Nha khen: "Dương tướng quân thật gan dạ và có công, nếu không làm như vậy biết thuốc gì chữa cho 2 tướng—Liên truyền đem thuốc cho Lôi Chấn Tử, Na Tra.

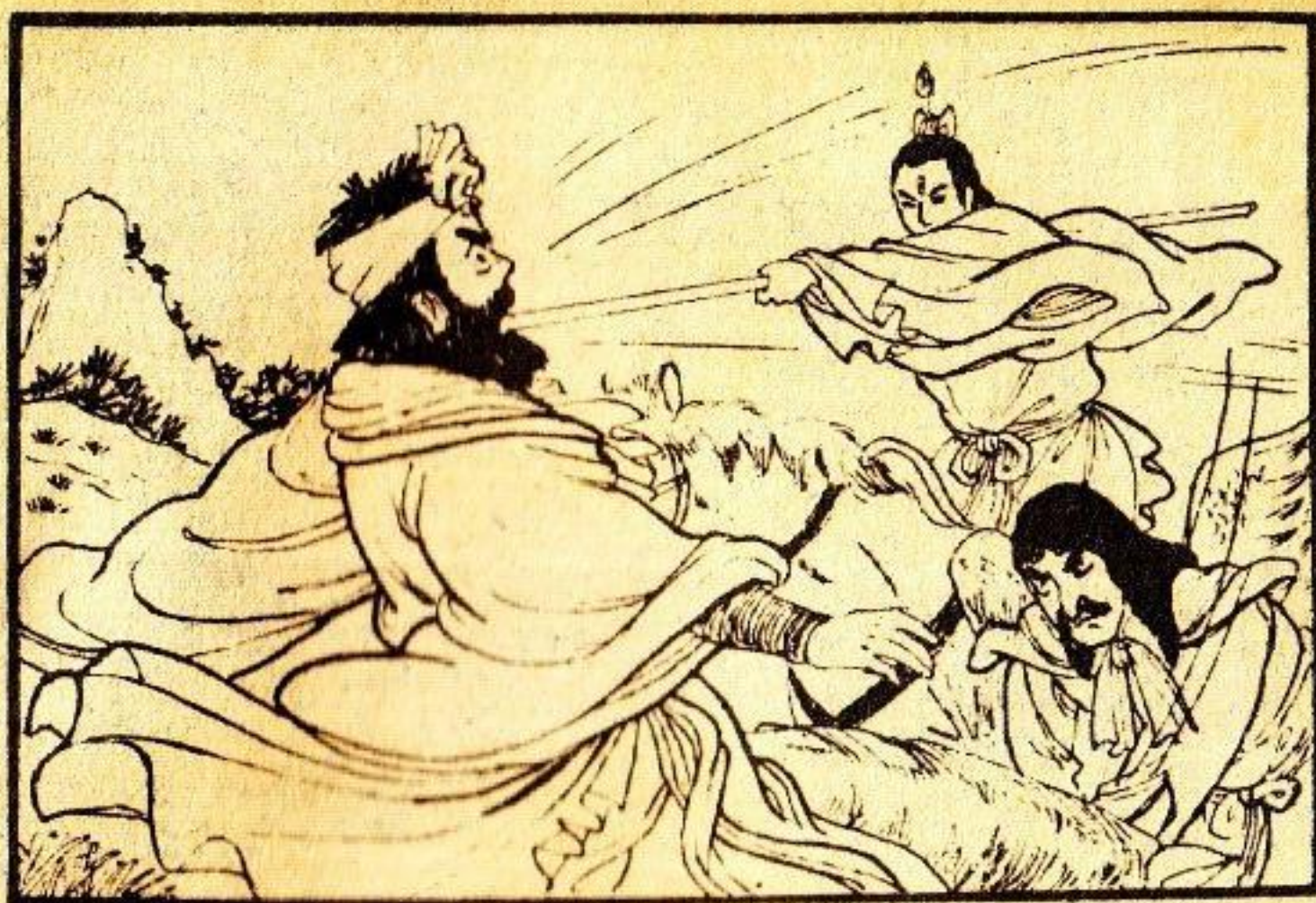

Rạng ngày, Dương Tiên khiêu chiến. Lôi Chân Tử theo trả thù, Dư Hóa lấy làm lạ, cỡi ngựa ra thành, thấy mặt Dương Tiên hét: "Lũ chuột này chưa chết hay sao mà còn dám ra đây?".

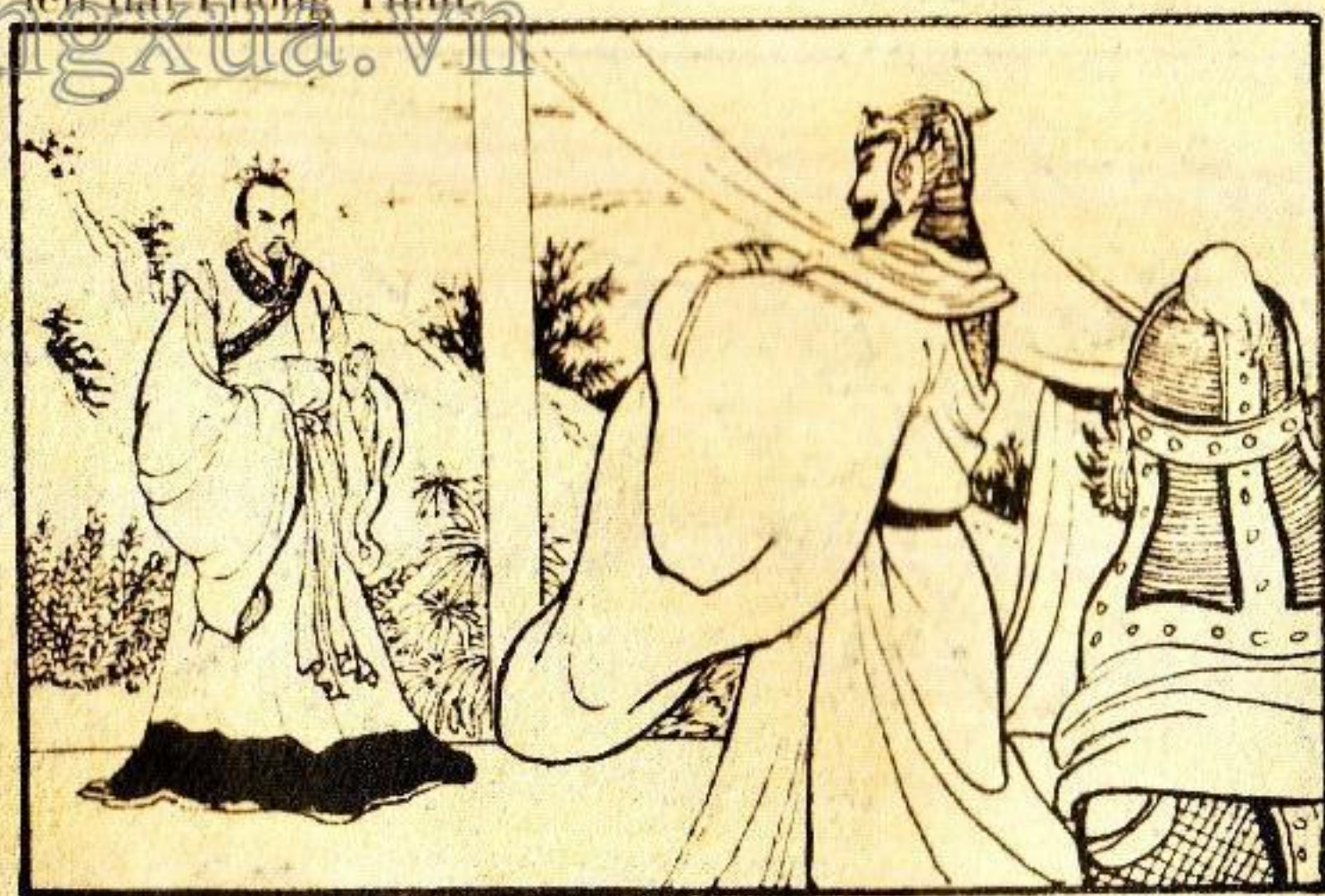

Hai đảng đánh nhau được 30 hiệp. Lôi Chân Tử võ cánh bay đến hét lớn: "Dư Hóa! Người dùng dao tâm độc chém ta, nay ta đánh ngươi một trận để trả thù".

Dư Hóa một mình phải cự với 2 tướng, đỡ gạt khó khăn. Lôi Chân Tử vung gươm đánh nhằm đầu ngựa Dư Hóa rơi xuống đất, Dương Tiễn chém một đao, linh hồn bay lên dải Phong Thần.

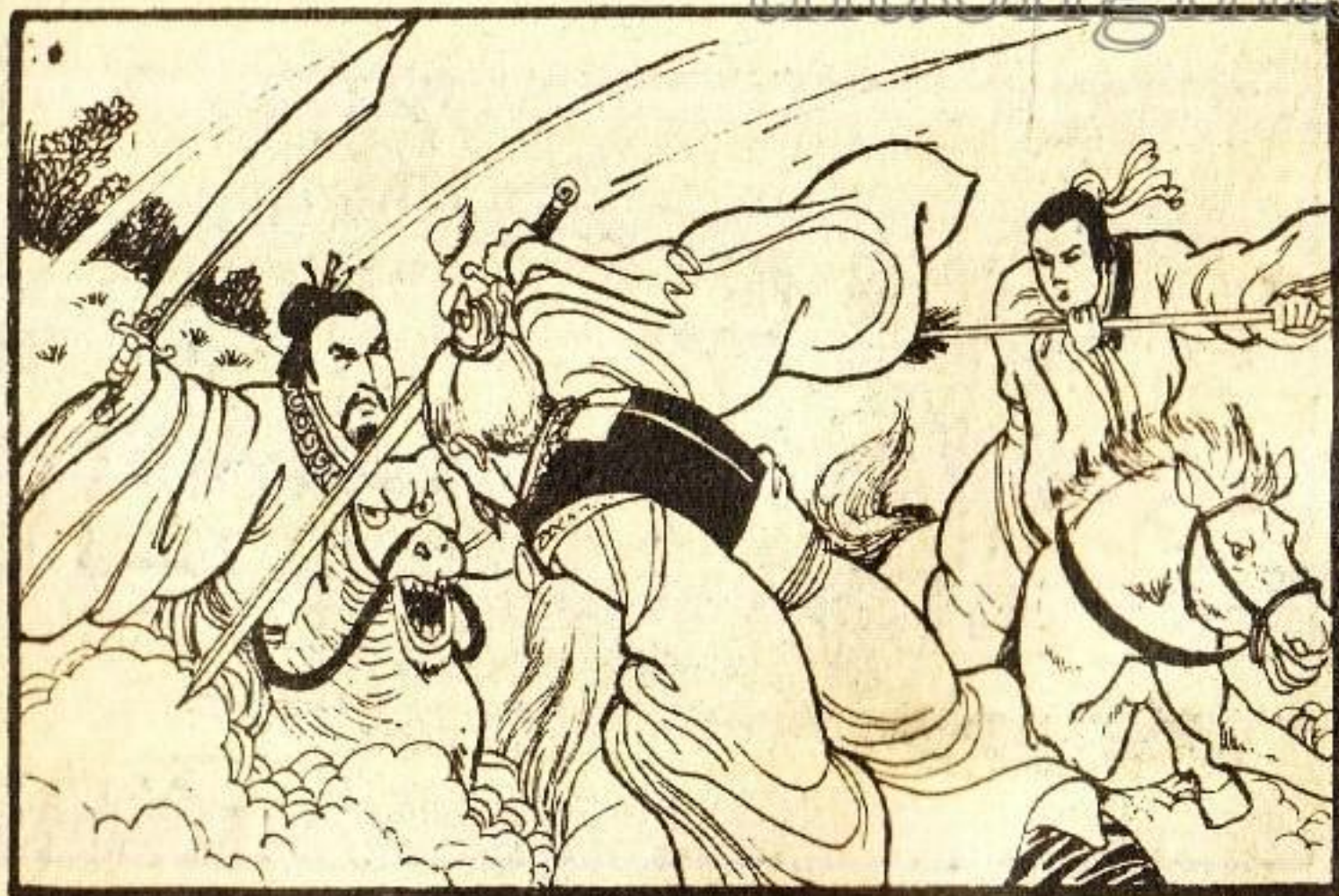

Hàng Vinh hay tin Dư Hóa chết, lòng đang bồi rối bỗng có một đạo sĩ xin ra mắt, Đạo sĩ nói: "Ta là Dư Nguyên ở núi Bồng Lai, thầy của Dư Hóa, xuống báo thù cho đệ tử."

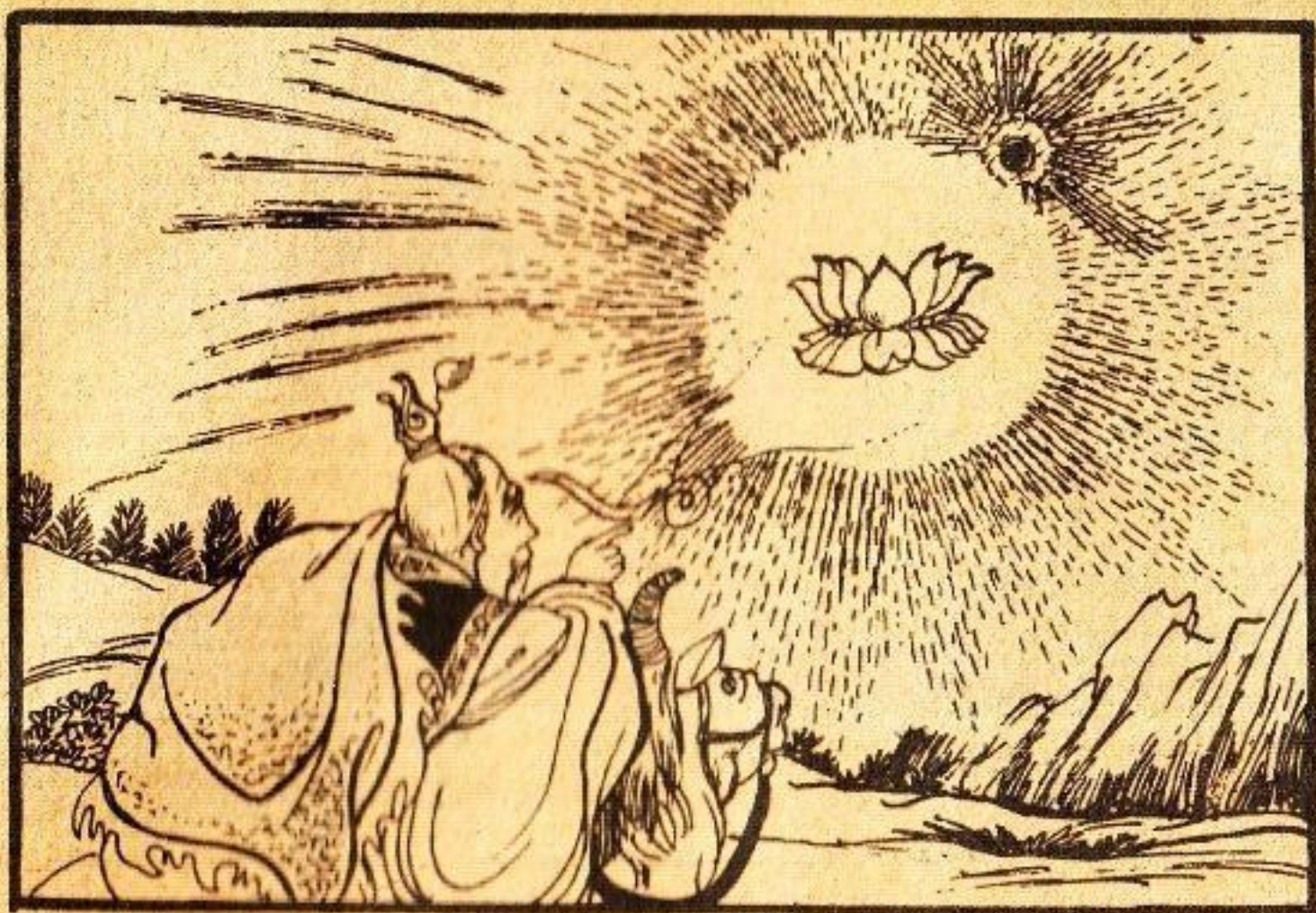

Dur Nguyên cỡi lạc đà đến dinh khiêu chiến. Tử Nha liền dẫn binh ra. Dur Nguyên nói: "Ta đến đây có 2 việc, trước là hỏi Dương Tiễn về tội ăn cắp, hai là trả thù việc giết học trò ta là Dur Hóa".

Nói rồi, Dur Nguyên giục lạc đà tới chém Tử Nha, Tử Nha đưa gươm ra đỡ, bên trái có Lý Tịnh, bên phải có Vi Hộ đồng trợ lực.

Dư Nguyên đánh không lại, lấy Kim Quang tỏa trong túi Càn khôn mà liệng, Tử Nha lấy cờ Hạnh Quỳnh che thân, liền hóa bông sen tua tủa làm cho Kim Quang tỏa không rơi được.

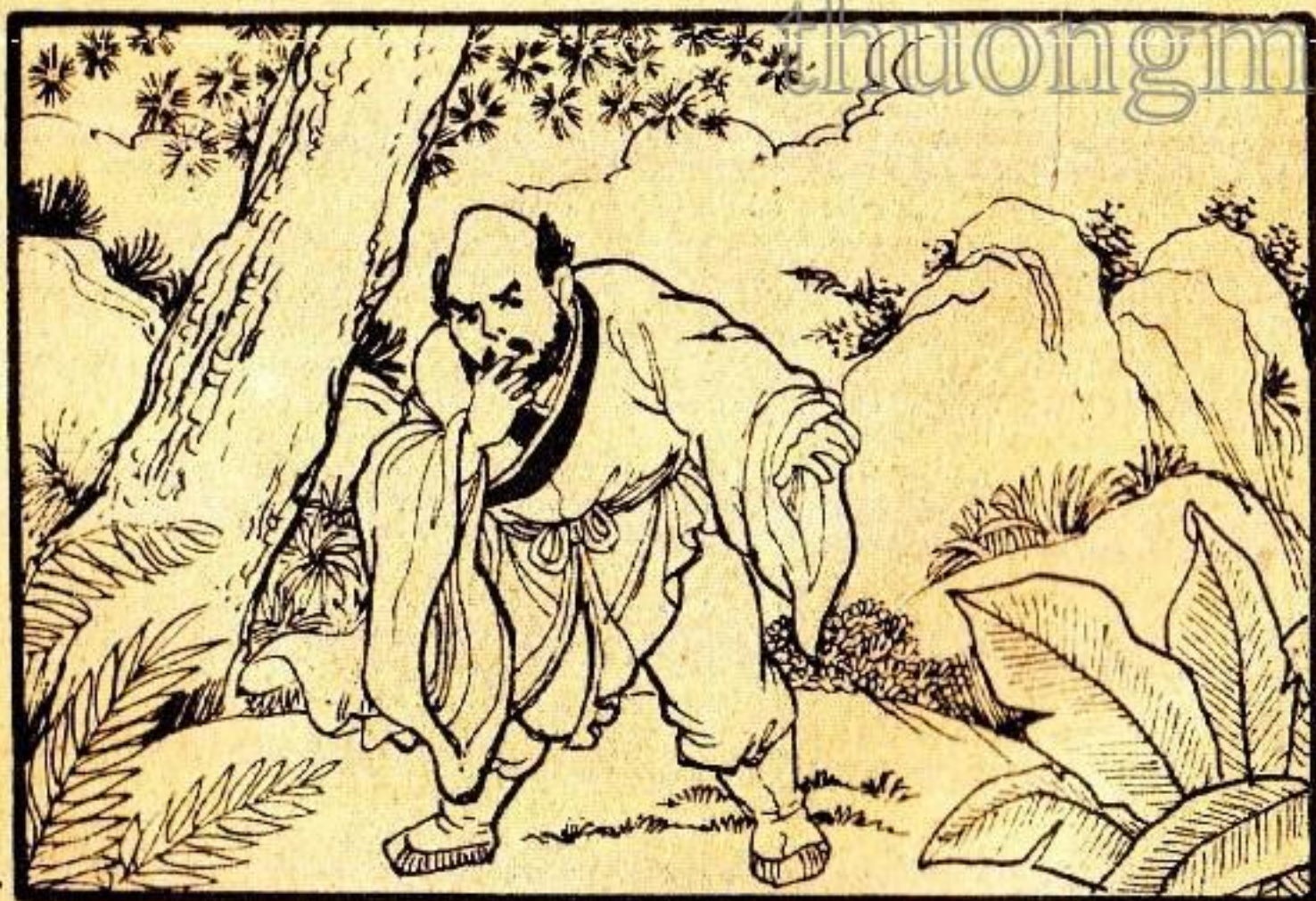

Dư Nguyên liền thu phép về quăng Lý Tĩnh, Tử Nha lẻ tay quăng Đả Thần tiên ra đánh Dư Nguyên, Lý Tĩnh đâm Dư Nguyên một kích sả dùi. Dư Nguyên vỗ dầu lạc đà, bốn chân con thú sanh mây bay mất.

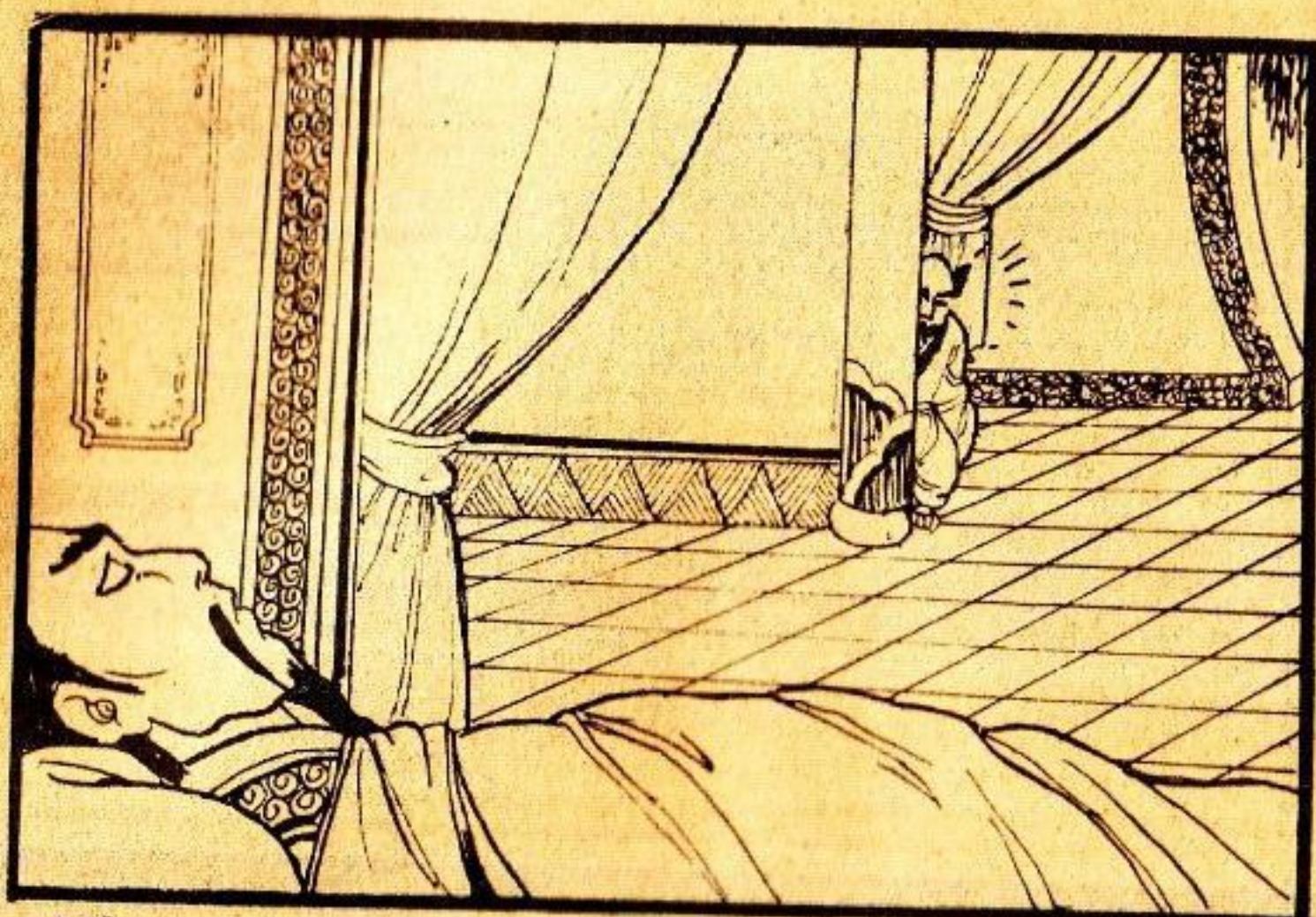

Trong lúc 2 bên giao chiến, Thổ Hành Tôn giải lương về đến, thấy Dư Nguyên cỡi con lạc đà bay rất nhanh, lòng ao ước: "Nếu ta được con lạc đà này dùng vận lương thì khỏe lắm".

Thổ Hành Tôn nói với vợ: "Ta thấy con lạc đà của Dư Nguyên bốn cẳng sinh mây, chiếu hào quang ngũ sắc, bay như chớp để đêm nay ta lên vào dinh bắt trộm con lạc đà ấy đem về cỡi đi vận lương thì tiện lắm".

Nửa canh 2, Hành Tôn dùng phép địa hành lén vào ải, thấy Dư Nguyên đang lim dim nên chưa dám làm hốt. Dư Nguyên đánh tay xem, biết Hành Tôn đến ăn trộm, bèn xuất hồn giả ngủ để bắt kẻ gian.

Hành Tôn thấy Dư Nguyên ngáy ro ro, lòng mừng thầm, thế nào cũng được việc, liền lén đến chỗ cột con lạc đà mở dây, leo lên lưng cỡi thử.

Thổ Hành Tôn leo lên lưng con lạc đà, vỗ lên đầu nó một cái, lạc đà bay tuốt lên cao, song thấy lạc đà bay mãi mà không ra khỏi ải, lấy làm lạ, nói: "Bửu bối! Người hãy ra khỏi ải cho mau".

Nói chưa dứt, lạc đà liền sa xuống đất. Thổ Hành Tôn toan nhảy xuống lưng, nhưng không kịp, bị Dư Nguyên nắm đầu xách bông la lớn: "Bắt được thằng ăn trộm rồi".

Binh tướng trong thành nghe la đều thức dậy, quân sĩ đốt đèn lên thấy Dư Nguyên đang xách dầu một thừng lùn giờ hồng đất. Hàng Vinh nói: "Thừng lùn ấy chạy đi đâu mà đạo trưởng xách mãi trên tay cho khổ vậy?". Dư Nguyên nói: Thừng lùn này có phép địa hành giới phi thường, nếu bỏ xuống đất, nó nhập thổ trốn mất. Tôi đã có cách trị nó. Nhờ quan Tổng binh vào phòng tôi lấy cái túi Càn khôn đem ra đây tôi bỏ nó vào đó đốt cho tiêu xác thì mới dứt hậu họa. Hàng Vinh đem túi Càn khôn ra, Dư Nguyên bỏ Thổ Hành Tôn vào túi ấy, chờ sáng ngày đem đốt.